Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2336 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 7 noiembrie 1956

TRĂIASCĂ cea de a 39-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie!

A 39-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie

Raportul prezentat de tovarăşul M. A. Suslov la şedinţa festivă de la Moscova

I.

Tovarăşi! Acum 39 de ani, clasa muncitoare din ţara noastră, în alianţă cu ţărănimea muncitoare sub conducerea Partidului Comunist, au nimicit orînduirea odioasă a exploatatorilor, au creat primul stat sovietic socialist din lume.

A doua zi după victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, conducătorul Revoluţiei Vladimir Ilici Lenin a spus: „De azi încolo începe o epocă nouă în istoria Rusiei, şi această a treia Revoluţie rusă trebuie să ducă în cele din urmă la victoria socialismului" (Lenin, opere vol. XXVI, pag. 222 ed. romînă)

Profeticele cuvinte ale lui Lenin s-au adeverit. Pe căile netezite de Revoluţia din Octombrie, socialismul a învins de mult în ţara noastră în mod definitiv şi irevocabil.

Intr-o perioadă istorică relativ scurtă, în condiţiile neînchipuit de grele ale unei ţări, în trecut înapoiate din punct de vedere economic, în condiţiile rezistenţei îndîrjite a claselor exploatatoare răsturnate, în condiţiile încercuirii capitaliste şi ale luptei turbate a imperialismului internaţional împotriva primei ţări a socialismului, oamenii muncii din Uniunea Sovietică au realizat transformarea societăţii pe baze socialiste, au desfiinţat proprietatea privată asupra mijloacelor de producţie, au lichidat pentru totdeauna exploatarea omului de către om. Uniunea Sovietică a devenit o mare putere socialistă mondială, o ţară cu o industrie puternică, cu o agricultură înaintată, o ţară a culturii înaintate şi a democraţiei socialiste.

Revoluţia Socialistă din Octombrie a constituit un eveniment de cea mai mare importanţă în istoria mondială. Ea a vestit lumii începutul unei ere noi — era eliberării omenirii de toate formele de asuprire socială şi naţională, de războaie şi de învrăjbiri sîngeroase între popoare, era stabilirii unor relaţii cu adevărat umane între oameni şi a creării unor condiţii de existenţă demne de om.

Constituind urmarea firească a întregii dezvoltări anterioare a Rusiei şi a întregii istorii mondiale, Revoluţia Socialistă din Octombrie a dat totodată un imbold atît de puternic evenimentelor mondiale, a accelerat în asemenea măsură rezolvarea problemelor arzătoare ale dezvoltării istorice, încît în decursul unei generaţii, lumea s-a transformat radical. Au păşit pe calea socialismului, popoarele din numeroase ţări ale Europei şi Asiei. S-a statornicit şi se consolidează puternicul sistem mondial al socialismului, care grupează ţări cu o populaţie de aproximativ un miliard de oameni.

Toate ţările care au păşit pe calea dezvoltării socialiste, se folosesc pe larg de principiile fundamentale elaborate în cursul revoluţiei noastre şi verificate în experienţa dezvoltării ţării sovietice. Practica mişcării comuniste mondiale şi a construcţiei socialiste în ţările de democraţie populară confirmă indicaţia lui V. I. Lenin că „unele trăsături fundamentale ale revoluţiei noastre au o însemnătate nu locală, nu specific naţională, nu numai rusă, ci una internaţională" (Opere alese vol. II, pag. 571).

Experienţa istorică arată că aceste trăsături şi legi generale ale victoriei Revoluţiei Socialiste şi ale creării societăţii noi, construite pe baze socialiste, sînt în primul rînd — instaurarea puterii politice a clasei muncitoare în frunte cu partea ei înaintată, în al doilea rînd — întărirea prin toate mijloacele a alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea şi celelalte pături ale oamenilor muncii, în al treilea rînd lichidarea proprietăţii capitaliste asupra întreprinderilor industriale, băncilor, transportului, comunicaţiilor, instaurarea proprietăţii obşteşti asupra principalelor mijloace de producţie şi decurgînd de aici caracterul planic al economiei, în al patrulea rînd — apărarea hotărîtă a cuceririlor Revoluţiei Socialiste de atentatele fostelor clase exploatatoare dominante.

Aceste trăsături şi legi generale nu exclud faptul că formele şi mijloacele cuceririi puterii politice de către clasa muncitoare, ritmul socializării principalelor mijloace de producţie şi înfăptuirea altor transformări socialiste, precum şi formele democraţiei socialiste din fiecare ţară care păşeşte spre socialism, pot fi, mai mult chiar, trebuie neapărat să fie deosebite în funcţie de condiţiile concrete ale dezvoltării lor. Fiecare ţară îşi aduce contribuţia la teoria şi practica socialismului, confirmînd prin aceasta caracterul creator al marxism-leninismului. In aceşti ani, ţările de democraţie populară au acumulat o experienţă bogată în construcţia socialistă. Este necesar să se studieze cu atenţie această experienţă iar ţările socialiste să-şi împărtăşească reciproc experienţa pe baza principiilor egalităţii în drepturi şi internaţionalismului proletar.

Marile victorii ale socialismului în Uniunea Sovietică, afirmarea socialismului ca sistem mondial, destrămarea în curs a sistemului colonial al imperialismului, slăbirea serioasă a forţelor capitalismului mondial schimbă substanţial şi înlesnesc în toate ţările condiţiile şi formele luptei forţelor progresiste înaintate pentru transformarea societăţii omeneşti pe baze noi, socialiste.

Indreptîndu-şi privirea spre toate ţările marii comunităţi socialiste, oamenii muncii din Ţara Sovietică se bucură că multe ţări şi popoare îmbrăţişează cauza socialismului, că dezvoltarea forţelor socialismului în întreaga lume s-a accelerat, că marile idei ale Revoluţiei din Octombrie îşi croiesc drum tot mai larg. Oamenii sovietici, ca adevăraţi internaţionalişti, constată cu satisfacţie istoricele victorii repurtate în construirea socialismului de poporul frăţesc al marii Chine, de popoarele frăţeşti ale ţărilor de democraţie populară.

Sărbătorim cea de a 39-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie în condiţii cînd întregul nostru popor, eroica noastră clasă muncitoare, glorioasa noastră ţărănime colhoznică, minunata noastră intelectualitate sovietică muncesc fără preget pentru îndeplinirea hotărîrilor istorice ale Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

A trecut puţin timp de la Congresul al XX-lea al P.C.U.S. şi au şi fost obţinute succese remarcabile, cu care oamenii sovietici se pot pe drept mîndri.

II.

In lupta pentru construirea comunismului în ţara noastră, anul 1956 este un an remarcabil. Intrecerea socialistă cu adevărat a întregului popor pentru îndeplinirea celui de al şaselea plan cincinal, care s-a desfăşurat pe larg atît la oraşe cît şi la sate, a avut rezultate minunate în toate domeniile economiei noastre naţionale şi a dus la o însemnată îmbunătăţire a bunăstării materiale a oamenilor muncii din Uniunea Sovietică.

Industria noastră îndeplineşte cu succes programul reproducţiei socialiste lărgite adoptat la Congresul al XX-lea. In perioada ianuarie-octombrie 1956 planul producţiei industriale globale a fost îndeplinit în proporţie de 102 la sută.

Eforturile partidului nostru şi ale întregului popor sovietic sînt îndreptate înainte de toate spre asigurarea creşterii cu precădere a producţiei mijloacelor de producţie. Toate ramurile industriei grele — coloana vertebrală a economiei sovietice şi temelia dezvoltării cu succes a întregii economii naţionale — sînt în plină dezvoltare. In primele zece luni ale anului curent producţia ramurilor industriale producătoare de mijloace de producţie a crescut cu peste 11 la sută în comparaţie cu aceeaşi perioadă a anului trecut.

Inregistrăm o creştere deosebit de mare în domeniul producţiei uneltelor de muncă. Anul acesta, producţia industriei constructoare de maşini şi a industriei de prelucrare a metalelor va creşte cu 12 la sută, iar în comparaţie cu anul 1940 ea va spori de cinci ori. Nivelul de dezvoltare atins de construcţia de maşini reprezintă baza de nădejde pentru asigurarea progresului continuu al întregii economii naţionale.

In 1956, în Uniunea Sovietică vor fi produse 49 de milioane de tone de oţel, vor fi extrase aproximativ 430 de milioane de tone de cărbune, 84 de milioane de tone de ţiţei, vor fi produse 192 de miliarde de kWh de energie electrică. In comparaţie cu Rusia prerevoluţionară Uniunea Sovietică produce astăzi de 11 ori mai mult oţel, extrage de nouă ori mai mult ţiţei şi de 16 ori mai mult cărbune şi produce de aproape 100 de ori mai multă energie electrică. In prezent, întreaga producţie industrială a Uniunii Sovietice este de 30 de ori mai mare decît în 1913.

Aceste cifre exprimă faptul istoric al transformării U.R.S.S. într-o mare putere industrială. Ele vorbesc în mod grăitor despre posibilităţile nelimitate pe care Revoluţia Socialistă din Octombrie le-a deschis dezvoltării forţelor de producţie în ţara noastră şi despre marea amploare a muncii constructive creatoare a poporului sovietic, care în octombrie 1917 şi-a luat soarta în propriile sale mîini.

Ritmul de creştere al industriei noastre depăşeşte cu mult ritmul de dezvoltare al industriei principalelor ţări capitaliste. In 1956, în U.R.S.S. va fi produs de zece ori mai mult oţel decît în 1929, în timp ce în S.U.A. producţia de oţel creşte în această perioadă de 1,8 ori în total. Extracţia de petrol sporeşte în U.R.S.S. în aceeaşi perioadă de 6 ori, iar în S.U.A. — de 2,5 ori, producţia de energie electrică creşte în Uniunea Sovietică, în mod corespunzător, de 31 de ori, iar în S.U.A. de 6 ori. In privinţa volumului absolut al producţiei de oţel, petrol, energie electrică, U.R.S.S. rămîne încă cu mult în urma S.U.A. Superioritatea noastră în ce priveşte ritmul constituie însă o garanţie sigură că această rămînere în urmă va fi lichidată într-un termen istoric cît se poate de scurt.

Superioritatea sistemului economic socialist faţă de sistemul economic capitalist devine an de an tot mai simţitoare, tot mai evidentă. In întrecerea dintre cele două sisteme victoria va fi incondiţional şi deplin de partea socialismului. Toţi oamenii sovietici sînt pătrunşi de convingerea profundă că marele Lenin a avut dreptate, spunînd în una din ultimele sale cuvîntări: „Vom reuşi să ajungem din urmă celelalte state cu o rapiditate la care ele nici nu au visat".

Pe baza creşterii cu precădere a producţiei mijloacelor de producţie şi a dezvoltării agriculturii noastre se creează condiţiile pentru lărgirea producţiei bunurilor de consum popular. In primele zece luni ale acestui an, ramurile industriei uşoare şi alimentare au sporit producţia cu 10 la sută, lărgind sortimentul ei şi îmbunătăţind calitatea.

Industria socialistă se poate mîndri pe bună dreptate cu succesele ei serioase. Dar aceste succese puteau fi şi mai importante dacă ar fi fost folosite mai complect şi mai bine toate posibilităţile şi rezervele noastre, dacă toate ramurile industriei ar fi lucrat la fel de bine.

Or, în 1956 s-a produs o rămînere în urmă în îndeplinirea planurilor de stat de către unele ramuri ale industriei grele. Aceasta se referă la industria cărbunelui din Donbas, la siderurgie, industria cimentului şi industria forestieră, ceea ce a provocat anumite greutăţi în asigurarea economiei naţionale cu cărbune, metale, ciment şi lemn. Lichidarea rămînerii în urmă a acestor ramuri ale industriei trebuie considerată drept o sarcină primordială de importanţă de stat.

Lucrătorii din industria sovietică trebuie să ia toate măsurile pentru îndeplinirea la timp a sarcinilor şi planurilor de stat, să perfecţioneze metodele de conducere a întreprinderilor, să lupte cu perseverenţă pentru progresul tehnic continuu, pentru reînnoirea şi îmbunătăţirea tehnicii producţiei.

Ţara noastră a păşit cu încredere în era unei noi revoluţii tehnico-ştiinţifice industriale, legată în primul rînd de descoperirea metodelor de folosire a energiei atomice. Se ştie că este al treilea an de cînd la noi funcţionează cu succes centrala atomică industrială, se desfăşoară activ lucrări de pregătire în vederea construirii unor noi centrale atomice, mai puternice, se construieşte un spărgător de gheaţă cu motor atomic. In industrie, agricultură, medicină, ştiinţă şi tehnica noastră se folosesc pe scară tot mai largă izotopii radioactivi.

Dezvoltarea ştiinţei şi tehnicii îşi găseşte expresia în numeroase ramuri ale industriei. In procesul de producţie la oţelării şi furnale suflajul de oxigen şi-a găsit o largă aplicare. Intr-o serie de uzine metalurgice se desfăşoară lucrări pentru organizarea procesului de turnare neîntreruptă a oţelului. In întreprinderile industriei constructoare de maşini se introduce turnarea de precizie, metode de matriţare de precizie, sudura electrică sub zgură. In industria petrolului continuă să se lărgească lucrările de menţinere a presiunii în straturi, şi de aplicare a metodelor de extracţie secundară prin pomparea apei în strat. In industria chimică se dezvoltă producţia înlocuitorilor unor feluri de materii prime agricole, care din punct de vedere al calităţii nu sînt inferioare materiei prime naturale. In numeroase întreprinderi se desfăşoară introducerea mecanizării complexe şi automatizării proceselor de producţie.

In socialism producţia socialistă permite folosirea maximală a tuturor realizărilor ştiinţei şi tehnicii moderne. Totuşi la noi există încă oameni, conducători mari şi mici ai producţiei, care n-au înţeles încă pe deplin că lupta pentru progresul tehnic, pentru introducerea rapidă a tehnicii noi în producţie este una din cele mai importante sarcini ale construirii societăţii comuniste. Nu toate ramurile industriei noastre şi nu toate întreprinderile au obţinut succesele necesare în folosirea realizărilor ştiinţei şi tehnicii moderne.

Lipsuri serioase în acest domeniu au loc în special în întreprinderile ministerelor Metalurgiei neferoase, Industriei Chimice, Industriei Carbonifere şi Industriei de Construcţii de maşini agricole.

(Continuare în pag. 2-a)

Cuvîntarea rostită de tovarăşul C. Pîrvulescu la adunarea festivă din Capitală

Tovarăşi!

Victoria istorică obţinută acum aproape patru decenii de către proletariatul rus, condus de partidul său comunist, în frunte cu nemuritorul Vladimir Ilici Lenin, a însemnat un moment de cotitură în istoria lumii. Din octombrie 1917 omenirea a intrat într-o nouă eră, era desfiinţării exploatării omului de către om, era eliberării sociale şi naţionale a popoarelor.

In cei 39 de ani care au trecut de la victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, Uniunea Sovietică a trebuit să învingă greutăţi şi piedici uriaşe, să respingă atacurile cele mai sălbatice ale forţelor imperialiste. Dintr-o ţară altădată înapoiată, U.R.S.S. a ajuns unul dintre cele mai puternice şi mai înaintate state ale lumii. Aceasta a fost posibil datorită faptului că în fruntea popoarelor sovietice stă ca un cîrmaci viteaz şi înţelept, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, care se călăuzeşte în întreaga sa activitate după principiile atotbiruitoare ale marxism-leninismului.

Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a făcut bilanţul marilor victorii obţinute de oamenii sovietici în ultimii ani, a arătat căile lichidării consecinţelor negative ale cultului personalităţii, a îmbogăţit gîndirea marxistă cu noi teze teoretice şi a trasat un vast program de luptă pentru obţinerea de noi victorii în construirea comunismului. Acest program a fost însuşit de către întreg poporul sovietic şi se înfăptuieşte cu succes. Intr-un ritm rapid se extinde introducerea tehnicii celei mai moderne care asigură indici înalţi de productivitate. Producţia industrială a U.R.S.S. va fi în 1960 de 5,3 ori mai mare decît în 1940, şi de 45 ori mai mare decît în 1913.

In cursul acestui an, statul sovietic a primit din partea colhozurilor şi sovhozurilor cantităţi mult sporite de grîne şi îndeosebi de pe pămînturile recent desţelenite. Pe linia îmbunătăţirii continue a condiţiilor de viaţă şi de muncă ale oamenilor sovietici au fost luate anul acesta măsuri cu privire la reducerea zilei de muncă, creşterea pensiilor, mărirea concediilor de naştere, desfiinţarea taxelor şcolare în învăţămîntul superior şi elementar. Se pregăteşte introducerea învăţămîntului general de 10 ani. In diferite forme de învăţămînt sînt încadrate peste 50.000.000 persoane. Cu paşi mari se apropie poporul sovietic de îndeplinirea sarcinei sale economice fundamentale — aceea de a ajunge şi depăşi cele mai dezvoltate ţări capitaliste în ce priveşte producţia pe cap de locuitor. **(Aplauze).**

Ideile leninismului care au triumfat acum 39 de ani în Uniunea Sovietică au ridicat la luptă toate popoarele lumii. Intr-un şir de ţări din Europa şi Asia oamenii muncii, conduşi de partidele lor marxist-leniniste, au reuşit să doboare domnia capitaliştilor şi moşierilor şi instaurînd puterea muncitorilor şi ţăranilor, au păşit la construirea socialismului. Sub steagul leninismului se desfăşoară transformările socialiste în marea Chină. Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez a indicat perspectivele grandioase ale transformării Chinei noi într-una din cele mai mari puteri industriale şi agricole ale lumii. In democraţiile populare din Europa producţia industrială a ajuns la un nivel de trei ori mai înalt decît înainte de eliberare şi se iau măsuri eficace pentru o creştere mai rapidă a nivelului de trai al poporului.

Comunitatea ţărilor socialiste este cea mai de preţ cucerire a popoarelor. Unitatea ţărilor socialiste reprezintă o forţă care acţionează numai în scopurile păcii şi progresului uman. Recenta declaraţie a guvernului sovietic privitoare la relaţiile cu ţările care construiesc socialismul este menită să întărească şi mai mult bazele unităţii şi colaborării ţărilor socialiste. In contrast cu relaţiile de aservire din lumea capitalistă, ţările socialiste dezvoltă relaţii bazate pe principiile deplinei egalităţi în drepturi, respectării integrităţii teritoriale, independenţei şi suveranităţii de stat, neamestecului unuia în treburile altuia.

Numai datorită unităţii şi ajutorului reciproc dintre ţările socialiste, numai datorită ajutorului multilateral acordat de Uniunea Sovietică, au putut ţările socialiste pune capăt dependenţei lor politice şi economice faţă de imperialism şi realiza mari succese în construcţia socialistă. Unitatea ţărilor socialiste asigură popoarelor din aceste ţări condiţii în care ele îşi pot construi în linişte viaţa lor nouă, fără riscul de a rămîne dezarmate în faţa forţelor agresive ale imperialismului. **(Aplauze).** Toţi oamenii iubitori de pace văd azi în unitatea ţărilor socialiste în frunte cu U.R.S.S. cel mai puternic bastion al păcii şi progresului, principalul obstacol în calea uneltirilor forţelor întunecate ale reacţiunii imperialiste. **(Aplauze puternice, ovaţii).**

Ideea coexistenţei paşnice şi a rezolvării problemelor litigioase pe calea tratativelor, idee promovată de statele socialiste, găseşte un ecou tot mai larg în opinia publică mondială. In lume s-a format astăzi o vastă zonă a păcii care cuprinde mai bine de jumătate din populaţia globului şi care se opune tot mai hotărît planurilor agresive ale cercurilor imperialiste. Sub ochii noştri se desfăşoară cu o mare forţă destrămarea sistemului colonialist, principalul pivot al imperialismului mondial. In Asia şi Africa popoarele îşi scutură lanţurile şi-şi proclamă dreptul la o viaţă independentă.

O puternică dezvoltare cunoaşte în zilele noastre lupta oamenilor muncii şi a tuturor forţelor democratice din ţările capitaliste pentru pace şi colaborare între popoare, pentru drepturi şi libertăţi, pentru un trai mai bun.

Statele socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică desfăşoară o politică activă de apărare a păcii. Militînd neobosit pentru înfăptuirea dezarmării, U.R.S.S. a prezentat planuri concrete pentru reducerea efectivelor militare şi a armamentelor şi pentru interzicerea armelor de exterminare în masă şi a luat recent iniţiativa de a propune un acord pentru interzicerea experimentării armei atomice şi cu hidrogen.

Ideile leniniste ale coexistenţei şi întrecerii paşnice între cele două sisteme călăuzesc şi politica externă a statului nostru. Ţara noastră participă activ la activitatea O.N.U. Din iniţiativa guvernului romîn au fost restabilite relaţiile diplomatice cu Grecia, s-au dezvoltat relaţiile economice şi culturale cu numeroase ţări. Vizita delegaţiei iugoslave conduse de tov. Iosip Broz-Tito în Romînia şi a delegaţiei romîne conduse de tov. Gh. Gheorghiu-Dej în Iugoslavia au permis să se ajungă la comunitate de vederi atît în problemele care interesează cele două ţări ale noastre cît şi în principalele probleme ale situaţiei internaţionale. Oamenii muncii din ţările noastre socialiste au salutat, de asemenea, cu vie satisfacţie dezvoltarea relaţiilor tovărăşeşti dintre Partidul Muncitoresc Romîn şi Uniunea Comuniştilor din Iugoslavia. **(Aplauze).**

Temelia de nezdruncinat a politicii noastre externe o constituie prietenia şi alianţa cu Uniunea Sovietică şi celelalte ţări socialiste, unitatea frăţească a popoarelor lagărului socialist. Dragostea frăţească pentru marea ţară a socialismului biruitor trăieşte puternic în inima poporului nostru. **(Aplauze puternice).** Muncitorimea noastră, totdeauna, în cele mai grele vremuri, în anii de restrişte cînd asupra ţării noastre şi a întregii Europe se abătuse teroarea sălbatică a reacţiunii, ca şi în anii succeselor vremelnice ale fascismului, a păstrat fermă încrederea în statul muncitorilor şi ţăranilor eliberaţi, Uniunea Sovietică. In sufletele noastre este mereu vie recunoştinţa pentru Uniunea Sovietică şi glorioasa ei armată care a jucat un rol hotărîtor în eliberarea noastră de sub jugul fascist. In lupta pentru zdrobirea fascismului, pentru eliberarea patriei noastre şi a Ungariei şi Cehoslovaciei s-a închegat frăţia de arme romîno-sovietică. Poporul romîn nu va uita niciodată sprijinul pe care Uniunea Sovietică l-a dat Romîniei pentru a-şi cîştiga independenţa şi a-şi lua locul ce i se cuvine în rîndul naţiunilor lumii, ajutorul sovietic în refacerea economiei şi după aceea în construirea unei industrii puternice, moderne, socialiste, temelie a independenţei noastre economice. **(Aplauze).**

Noi ştim că prietenia frăţească bazată pe principiile leniniste ale deplinei egalităţi în drepturi şi ajutorului reciproc între state suverane, prietenie care leagă ţara noastră de Uniunea Sovietică şi de celelalte ţări socialiste, nu este pe placul reacţiunii imperialiste. Nici n-ar putea să-i fie pe plac această prietenie care contribuie atît de mult la întărirea economică şi politică a ţării noastre. **(Aplauze puternice).** Dar valul murdar al calomniilor şi uneltirilor duşmane se sparge de zidul realităţilor incontestabile. Aceste realităţi trăiesc în sufletul oricărui cetăţean cinstit al patriei noastre şi de aceea prietenia romîno-sovietică este o cauză scumpă a întregului nostru popor. Zadarnice sînt încercările cercurilor imperialiste de a lovi în prietenia şi unitatea frăţească a ţărilor socialiste, de a le izola de U.R.S.S., forţa principală a lagărului socialist. Unitatea ţărilor socialiste este trainică şi de nezdruncinat. **(Aplauze puternice).** Mai mult, provocările şi diversiunile imperialiste nu fac decît s-o consolideze şi mai mult. **(Aplauze puternice).** Forţa şi trăinicia de nebiruit a regimului democrat-popular, unitatea de granit a ţărilor socialiste, schimbările continuie în situaţia internaţională în favoarea forţelor democraţiei şi socialismului fac ca orice încercări ale reacţiunii imperialiste de a lovi în cuceririle popoarelor libere să fie sortite unui eşec inevitabil. **(Aplauze puternice şi îndelung repetate, ovaţii).**

Cu toate provocările agresive ale cercurilor imperialiste, niciodată n-au avut forţele progresului motive mai întemeiate să privească cu încredere viitorul. Dar forţele reacţiunii imperialiste, condamnate de istorie nu vor să se împace cu aceasta. Ele caută să provoace o nouă încordare primejdioasă a situaţiei internaţionale.

Intreaga opinie publică mondială este revoltată de cinica agresiune armată a Angliei, Franţei şi Israelului împotriva Egiptului. Poporul romîn şi guvernul R.P.R. consideră că este de datoria O.N.U. să condamne cu toată hotărîrea agresiunea Angliei, Franţei şi Israelului împotriva Egiptului şi să ia măsuri urgente pentru ca operaţiunile militare împotriva Egiptului să înceteze, iar trupele străine să fie retrase de pe teritoriul Egiptului.

Un larg sprijin găseşte în opinia publică internaţională propunerea cuprinsă în mesajul adresat de tov. Bulganin, preşedintelui Eisenhower şi în mesajul guvernului sovietic către Consiliul de Securitate cu privire la acordarea de ajutor armat şi de altă natură Egiptului, în cazul în care Anglia, Franţa şi Israelul nu vor înceta imediat operaţiunile militare şi nu vor retrage trupele de pe teritoriul Egiptului. **(Aplauze).** Zadarnic încearcă la O.N.U. puterile occidentale să abată atenţia omenirii de la agresiunea anglo-franceză împotriva Egiptului prin punerea calomnioasă şi diversionistă a aşa-zisei probleme a „situaţiei din Ungaria". Popoarele lumii cer cu tărie să înceteze agresiunea colonialistă împotriva Egiptului. Ele nu vor îngădui ca agresorii imperialişti, reprezentanţi ai intereselor miliardarilor din Apus, să calce în picioare independenţa şi drepturile suverane ale Egiptului. **(Aplauze puternice, îndelung repetate).**

Forţele reacţiunii imperialiste se străduiesc să lovească în principalul obstacol care stă în calea planurilor lor războinice — unitatea frăţească a ţărilor socialiste. In continuare vorbitorul s-a ocupat pe larg de evenimentele din Ungaria care au adus poporului maghiar grele suferinţe, scoţînd cu putere în evidenţă monstruozitatea complotului forţelor contrarevoluţionare din Ungaria, urzit în complicitate cu cercurile reacţiunii imperialiste în scopul restaurării puterii capitaliştilor şi grofilor, al izolării Ungariei de prietenii ei încercaţi — ţările socialiste, şi transformării ei într-o unealtă docilă a politicii imperialiste de diversiune şi provocări agresive. Au apus însă pentru totdeauna timpurile în care cercurile imperialiste îşi puteau impune voinţa popoarelor.

Clasa muncitoare şi forţele sănătoase ale poporului maghiar au reuşit să zdrobească complotul contrarevoluţionar şi să constituie un guvern revoluţionar muncitoresc-ţărănesc, care a chemat întregul popor maghiar să se ridice pentru apărarea puterii populare şi spulberarea uneltirilor criminale ale reacţiunii şi cercurilor imperialiste străine. **(Aplauze puternice îndelung repetate).** La cererea guvernului ungar trupele sovietice acordă un ajutor frăţesc poporului maghiar în restabilirea ordinei călcate de duşmanii socialismului. **(Aplauze puternice).**

După cum se ştie, răspunzînd apelului adresat de tov. Iános Kádár, primul ministru al guvernului ungar revoluţionar muncitoresc-ţărănesc, guvernelor ţărilor socialiste, tov. N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a făcut cunoscută hotărîrea guvernului sovietic de a acorda un important ajutor frăţesc gratuit poporului ungar trimiţîndu-i de urgenţă zeci de mii de tone de alimente şi materiale de construcţii. **(Aplauze).** Guvernul R.P.R., a hotărît să acorde Ungariei democrat-populare prietene un ajutor imediat în produse petrolifere, materiale de construcţii, medicamente şi alte produse în valoare totală de 13 milioane lei. **(Aplauze puternice).** Poporul romîn, unit prin strînse legături de prietenie frăţească cu poporul maghiar, îşi exprimă deplina sa solidaritate cu lupta sa dreaptă, urîndu-i să obţină o victorie deplină în lupta pentru înfrîngerea reacţiunii şi construirea socialismului în Ungaria. **(Aplauze puternice).**

Tovarăşi,

Sub conducerea partidului clasei muncitoare, poporul romîn a ridicat steagul revoluţiei populare şi înfăptuind-o victorios, a păşit înainte la construirea socialismului. Partidul comuniştilor, însufleţit de un fierbinte patriotism socialist, apărător neşovăitor al intereselor naţionale sfinte ale poporului romîn, l-a condus în lupta pentru cucerirea independenţei naţionale şi a suveranităţii sale de stat, nesocotite şi călcate în picioare decenii în şir de înro-

(Continuare în pag. 3-a)

Telegramă

Tovarăşului K. E. VOROŞILOV
Preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Tovarăşului N. A. BULGANIN
Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

Tovarăşului N. S. HRUŞCIOV
Prim-secretar al Comitetului Central al P.C.U.S.

Cu prilejul celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, Consiliul de Miniştri al R.P.R. şi Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, vă transmit dv. dragi tovarăşi şi prin dv. popoarelor sovietice frăţeşti, un fierbinte salut şi felicitări cordiale.

Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie a deschis o nouă eră în istoria omenirii. Ideile ei luminează ca un far puternic oamenilor muncii de pretutindeni calea luptei de eliberare de sub jugul exploatării şi oprimării şi le insuflă încredere nestrămutată în triumful cauzei socialismului.

Politica consecventă de pace a U.R.S.S. pornită din însăşi esenţa statului socialist sovietic, se bucură de aprobarea tuturor ţărilor iubitoare de pace şi a celor mai largi mase populare.

Poporul romîn este legat de poporul sovietic printr-o prietenie indestructibilă. El nu va uita niciodată că ostaşii sovietici şi-au vărsat din belşug sîngele pentru eliberarea Romîniei. Poporul nostru poartă poporului sovietic o caldă recunoştinţă pentru ajutorul internaţionalist acordat Romîniei în toţi cei 12 ani ce s-au scurs de la scuturarea de către poporul romîn a jugului fascist. Relaţiile de strînsă prietenie şi colaborare frăţească dintre Republica Populară Romînă şi Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, izvorîte din ţelurile comune ale socialismului şi păcii, se adîncesc şi se dezvoltă continuu.

In faţa încercărilor pe care le fac cercurile agresive imperialiste de a submina unitatea ţărilor socialiste, pentru a răpi popoarelor acestor ţări cuceririle lor revoluţionare, poporul romîn în frunte cu clasa muncitoare, oamenii muncii de toate naţionalităţile din R.P.R. sînt mai hotărîţi ca oricînd să întărească continuu prietenia romîno-sovietică — garanţia independenţei naţionale şi suveranităţii de stat a Romîniei, să întărească puterea muncitorilor şi ţăranilor şi să zdrobească cu fermitate orice uneltire a duşmanilor interni şi externi ai orînduirii noastre democrat-populare.

Legăturile frăţeşti între R.P.R., Uniunea Sovietică şi celelalte ţări ale marei comunităţi socialiste, legături bazate pe principiile leniniste ale respectării suveranităţii naţionale, avantajelor reciproce şi egalităţii în drepturi, constituie un factor puternic de consolidare a păcii şi securităţii popoarelor, o chezăşie a marilor cuceriri economice, politice şi sociale ale poporului romîn, a libertăţii şi independenţei naţionale a Romîniei. Nu există forţă în lume care să poată zdruncina unitatea şi prietenia ţărilor socialiste.

Alături de întreaga omenire progresistă, bucurîndu-se sincer de realizările mărețe obţinute de Uniunea Sovietică, poporul romîn urează din toată inima popoarelor frăţeşti ale U.R.S.S. noi şi mari succese în opera de construire a comunismului şi asigurarea păcii în întreaga lume.

Trăiască prietenia de nezdruncinat dintre poporul romîn şi poporul sovietic.

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne
Dr. PETRU GROZA

Preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P.R.
CHIVU STOICA

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Raportul prezentat de tovarăşul M. A. Suslov

(Urmare din pag. 1-a)

Partidul Comunist acordă o importanţă hotărîtoare luptei pentru progresul tehnic şi cere tuturor lucrătorilor din economia naţională să-şi sporească simţul de răspundere pentru însuşirea tehnicii noi, să folosească mai bine procedeele şi metodele de muncă înaintate, să aibă o atitudine atentă faţă de propunerile numeroasei noastre armate de raţionalizatori şi inventatori. Numai folosind pe larg toate realizările ştiinţei şi tehnicii naţionale şi mondiale putem face să progreseze într-un ritm rapid productivitatea muncii, putem dezvolta industria, agricultura, transportul, putem întări apărarea ţării, spori producţia de mărfuri pentru popor.

Tovarăşi! Anul 1956 va intra în istoria ţării noastre nu numai ca un an de noi succese serioase în industrie, ci şi ca anul unui mare şi multilateral avînt al agriculturii. In ciuda faptului că o bună parte din semănăturile de toamnă în regiunile sudice au fost distruse din cauza îngheţului, a primăverii tîrzii şi a toamnei ploioase, colhozurile şi sovhozurile au strîns anul acesta o recoltă record în întreaga istorie a ţării noastre. In decursul întregii perioade a existenţei puterii sovietice, statul nu a colectat o cantitate atît de mare de cereale ca în anul acesta. In comparaţie cu anul trecut anul acesta s-au colectat în plus mai mult de un miliard de puduri.

Această victorie remarcabilă în producţia şi în colectările de cereale este meritul întregului nostru popor sovietic glorios care traduce în viaţă cu abnegaţie măreţele sarcini trasate de partid agriculturii.

Partidul Comunist a acordat întotdeauna o importanţă primordială luptei pentru pîine ca o parte integrantă şi cea mai mare importantă a întregii lupte pentru socialism. Apreciind astăzi rezultatele acestei lupte, sîntem îndreptăţiţi să spunem că partidul nu a lansat numai lozinca cu privire la obţinerea unui belşug de produse agricole, ci a găsit şi căile practice juste pentru îndeplinirea acestei importante sarcini. Succesele remarcabile în lupta pentru pîine au devenit posibile datorită întăririi continue a colhozurilor şi sovhozurilor şi marelui ajutor acordat agriculturii de guvernul sovietic.

Numai în ultimii trei ani, industria socialistă a livrat agriculturii peste 650.000 de tractoare (socotite a cîte 15 cai putere) 142.000 combine cerealiere, 345.000 camioane şi numeroase alte maşini.

Călăuzindu-se de indicaţia marelui Lenin cu privire la imensa însemnătate a cointeresării materiale personale a oamenilor muncii pentru dezvoltarea producţiei, partidul şi guvernul au reuşit să sporească cointeresarea materială a colhozurilor şi colhoznicilor în mărirea producţiei agricole, majorînd în proporţii considerabile preţurile de colectare şi achiziţionare ale cerealelor, cartofilor, legumelor, bumbacului, sfeclei de zahăr, şi ale altor culturi, precum şi ale produselor animaliere, transformînd astfel stimulentele materiale într-o mare forţă pentru dezvoltarea agriculturii.

O mare importanţă pentru sporirea activităţii productive a colhoznicilor şi a unei conduceri mai raţionale a gospodăriei obşteşti a colhozurilor o au hotărîrile partidului şi guvernului cu privire la noul sistem de planificare în agricultură, cu privire la plata avansurilor lunare colhoznicilor şi a dreptului acordat acestora de a introduce, ei înşişi, îndreptări, completări şi modificări la statutul artelului agricol. Din întregul şir de măsuri importante înfăptuite de partid şi guvern pentru avîntul agriculturii, un loc deosebit îl ocupă valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite din regiunile Kazahstanului, Siberiei şi Uralului. Pentru îndeplinirea sarcinii trasate de partid şi guvern ca în 1956 să se valorifice 28—30 milioane hectare pămînturi noi, au răspuns cu înflăcărare sute de mii de oameni sovietici, a fost repartizată o mare cantitate de mijloace tehnice moderne. De fapt, pînă în prezent s-au arat 35,5 milioane hectare de pămînturi virgine şi înţelenite! Aceasta depăşeşte aproape de 1,7 ori suprafeţele însămînţate cu culturi cerealiere din Marea Britanie, Italia şi Franţa, luate laolaltă. Este absolut limpede că numai statul socialist şi agricultura socialistă au putut să rezolve într-un timp scurt o asemenea sarcină gigantică.

Orientarea partidului nostru spre valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite s-a dovedit a fi întrutotul justă. Acum este limpede pentru toţi cît de mare este importanţa valorificării pămînturilor virgine şi înţelenite pentru producţia de cereale şi mai ales pentru cea-marfă. Dacă pînă la valorificarea pămînturilor înţelenite, Kazahstanul, Siberia şi Uralul dădeau statului, în anii cu recoltele cele mai bogate, aproximativ 600 milioane puduri cereale, în 1956 s-au colectat peste 2 miliarde puduri cereale, iar în R.S.S. Kazahă colectările de cereale au crescut în ultimii trei ani [illegible].

La valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite participă întregul popor sovietic. Multe sute de mii de muncitori şi muncitoare, colhoznici şi colhoznice, ingineri, tehnicieni şi specialişti în agricultură, care au plecat voluntari la desţelenirea pămînturilor virgine, au dat un exemplu de adevărată vitejie în muncă.

Eroicul nostru comsomol, glorioasul tineret sovietic şi-a dat o mare contribuţie la valorificarea pămînturilor virgine. Potrivit foilor de drum comsomoliste, pe pămînturile desţelenite s-au mutat peste 350.000 de comsomolişti şi tineri. Anul acesta colhozurile şi sovhozurile au primit un mare ajutor la strîngerea recoltei din partea populaţiei orăşeneşti, a studenţilor şi ostaşilor armatei sovietice. Munca organizatorică a organizaţiilor de partid, sovietice, comsomoliste şi sindicale şi a organelor agricole, a avut o mare importanţă.

Îngăduiţi-mi ca de la această tribună, în numele Comitetului Central al partidului şi guvernului sovietic să exprim profunde mulţumiri tuturor patrioţilor ţării care participă activ în bătălia istorică pentru valorificarea pămînturilor înţelenite!

Anul acesta agricultura socialistă a făcut un mare pas înainte nu numai în ce priveşte mărirea producţiei de cereale. Au sporit de asemenea considerabil producţia şi colectarea unor culturi importante ca sfecla de zahăr, bumbac, cartofi şi legume. Aşa de pildă s-a colectat cu 5 milioane tone mai multă sfeclă de zahăr decît în perioada corespunzătoare a anului trecut. Anul acesta colectările de cartofi au crescut de peste 1,5 ori în comparaţie cu anul trecut. A fost depăşit considerabil nivelul anului trecut în ce priveşte colectările de bumbac şi legume.

Sîntem bucuroşi să constatăm realizările noastre în dezvoltarea creşterii animalelor, mai ales în ridicarea productivităţii animalelor. Pe această bază, anul acesta au crescut producţia şi colectările de carne, produse de carne, ouă şi mai ales lapte. In ce priveşte laptele, de pildă, s-au colectat şi s-au achiziţionat cu 30 la sută mai mult decît anul trecut.

Aşa dar, eforturile partidului, guvernului şi întregului popor sovietic de a obţine în termenul cel mai scurt o producţie îndestulătoare de mărfuri alimentare pentru populaţie şi materii prime agricole pentru industrie s-au dovedit a fi foarte rodnice.

Agricultura socialistă dispune în toată accepţiunea cuvîntului de rezerve necesare pentru creşterea continuă a producţiei de cereale, carne, lapte, lînă şi alte produse agricole. Nu încape îndoială că colhoznicii, muncitorii S.M.T.-urilor şi sovhozurilor, specialiştii din agricultură, comuniştii şi comsomoliştii noştri de la sate, organizaţiile de partid şi sovietice, sprijinindu-se pe experienţa înaintată, pe tehnica modernă şi pe cele mai noi descoperiri ale ştiinţei agronomice, vor face totul pentru a folosi aceste rezerve şi pentru a obţine noi şi remarcabile succese.

Anul 1956 se distinge prin ridicarea considerabilă a bunăstării materiale şi a nivelului cultural al oamenilor muncii. Nu există nici o familie de muncitori, nici o familie de funcţionari sovietici care să nu fi simţit influenţa favorabilă a unor astfel de măsuri, înfăptuite anul acesta în interesele întregului popor, cum sînt reducerea timpului de lucru în zilele de sîmbătă şi din ajunul sărbătorilor, stabilirea zilei de lucru la 6 ore pentru adolescenţii în vîrstă de 16 pînă la 18 ani, majorarea pensiilor de bătrîneţe şi de invaliditate pentru oamenii muncii, desfiinţarea taxelor în şcolile medii şi superioare, mărirea duratei concediului de naştere. Începînd din noul an va fi sporit salariul categoriilor de muncitori şi funcţionari cu salarii mici. Se iau măsuri pregătitoare în vederea trecerii treptate a muncitorilor şi funcţionarilor, începînd din anul 1957, la ziua de lucru de 7 ore.

S-a îmbunătăţit de asemenea considerabil bunăstarea materială a colhoznicilor întrucît veniturile colhozurilor în urma dezvoltării gospodăriei lor obşteşti, au crescut în ultimii trei ani de două ori. Anul acesta, pentru producţia agricolă livrată şi vîndută statului, colhozurile şi colhoznicii vor obţine cu 20 miliarde ruble mai mult decît anul trecut.

Nivelul de trai al oamenilor sovietici creşte neîncetat. Aceasta se poate arăta deosebit de grăitor pe baza materialelor privind studierea bugetelor, care se face sistematic de Direcţia centrală de statistică. Din aceste date reiese, că în comparaţie cu anul antebelic 1940, în 1956 în familiile de muncitori cumpărăturile au crescut la ţesături în medie cu 94 la sută din care la cele de lînă aproape de trei ori, la încălţăminte de piele cu 83 la sută. Familiile de colhoznici şi-au procurat pe cap de om, în comparaţie cu 1940, de peste două ori mai multe ţesături, din care ţesături de lînă de 3,5 ori mai multe, încălţăminte de piele cu 96 la sută mai multă.

Consumul pe cap de om la unele produse ca, de pildă, carne şi slănină în familiile de muncitori şi funcţionari a crescut, faţă de perioada dinainte de război, cu 62 la sută, consumul de peşte şi produse de peşte, cu 92 sută; de lapte şi produse lactate de peste două ori, de ouă — cu 86 la sută, zahăr — cu 87 la sută. In familiile de colhoznici consumul de carne şi slănină a crescut pe cap de om, cu 54 la sută, la peşte şi produse de peşte de peste două ori, lapte şi produse lactate cu 47 la sută, ouă, de peste două ori, zahăr de 3,6 ori. A crescut mult producţia articolelor de uz cultural şi necesităţi curente. Numai anul acesta în Uniunea Sovietică se vor produce aproximativ 23 milioane de ceasornice şi peste 4 milioane de aparate de radio recepţie şi de televiziune.

Oamenii sovietici se alimentează acum mai bine, se îmbracă mai bine, au un nivel de viaţă mai ridicat. A satisface cît mai deplin cererile care au crescut foarte mult ale oamenilor muncii de mărfuri industriale şi alimentare constituie una din grijile cele mai importante ale statului nostru. În prezent se iau măsurile necesare pentru sporirea volumului producţiei de mărfuri pentru populaţie, pentru îmbunătăţirea calităţii lor, precum şi pentru îmbunătăţirea comerţului sovietic.

O însemnătate uriaşă pentru ridicarea nivelului material şi cultural al oamenilor muncii o are îmbunătăţirea condiţiilor de locuit. In anul 1956 în oraşele şi aşezările muncitoreşti urmează să fie date în folosinţă noi case în suprafaţă totală de 36 milioane metri pătraţi, ceea ce este egal cu întreaga suprafaţă locativă a oraşelor Kiev, Baku, Harkov, Gorki, Sverdlovsk şi Celeabinsk, luate la un loc. Dar, noi nu sîntem mulţumiţi cu ritmul şi cu proporţiile atinse în domeniul construcţiei de locuinţe. Nevoia de locuinţe continuă să rămînă acută. Partidul şi guvernul sovietic acordă în prezent o mare atenţie acestei probleme.

Creşte impetuos cultura poporului sovietic. Noi am introdus încă de mult învăţămîntul general de şapte ani şi se iau măsuri pentru înfăptuirea, în linii mari, în cel de al şaselea cincinal a învăţămîntului mediu general la oraşe şi localităţile rurale. S-au creat largi posibilităţi pentru ca oamenii muncii să-şi însuşească studii superioare.

In instituţii de învăţămînt superior şi în şcolile tehnice medii din ţară studiază, cu şi fără scoatere din producţie, aproximativ 4 milioane de persoane. Numărul studenţilor care frecventează instituţiile de învăţămînt superior în U.R.S.S. se ridică la aproape 2 milioane, de peste două ori mai mult decît în toate ţările capitaliste din Europa la un loc.

Atît în succesele construcţiei culturale, cît şi în avîntul producţiei materiale, un rol important şi de onoare revine intelectualităţii sovietice. Inginerii şi tehnicienii noştri, agronomii, medicii, învăţătorii, oamenii de ştiinţă, scriitorii, oamenii artei ajută în mod activ poporul în rezolvarea sarcinilor construcţiei economice şi culturale. Partidul nostru şi întregul popor sovietic dau o înaltă preţuire muncii nobile a intelectualităţii sale. Dragostea şi respectul poporului însufleţesc intelectualitatea sovietică spre noi eforturi creatoare, întăresc devotamentul ei pentru cauza comunismului.

Un indice important al creşterii nivelului material şi cultural de trai al poporului nostru este creşterea duratei vieţii populaţiei. Durata medie a vieţii populaţiei în Rusia dinainte de revoluţie nu era decît de 32 de ani. In anul 1927, ea atingea 44 de ani, iar în prezent este de 64 de ani. Aceasta înseamnă că în epoca noastră sovietică se trăieşte mai bine. Tovarăşi! Şi acum, după ce pensiile de bătrîneţe au fost majorate considerabil, iar situaţia materială a oamenilor muncii se îmbunătăţeşte zi de zi, se poate spera că durata vieţii oamenilor sovietici se va prelungi şi mai mult. Se întîmplă aşa cum a scris Vladimir Maiakovski:

O sută de ani să trăim
Fără să îmbătrînim

Partidul Comunist îşi dă fireşte seama că în fiecare domeniu legat direct de interesele vitale ale poporului — şi în construcţia de locuinţe, şi în producţia de mărfuri industriale şi alimentare, şi în organizarea comerţului, şi în deservirea social-culturală a populaţiei — la noi mai dăinuie destule lipsuri serioase şi probleme nerezolvate. Partidul şi guvernul îşi vor îndrepta şi pe viitor eforturile spre ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii, pe baza dezvoltării economiei socialiste şi a sporirii productivităţii muncii. A face viaţa poporului sovietic fericită — iată scopul principal al întregii activităţi a partidului şi guvernului nostru.

III.

Tovarăşi! Succesele industriei şi agriculturii noastre, creşterea bunăstării poporului, dezvoltarea culturii sovietice, toate acestea vorbesc despre forţa şi puterea gigantică a orînduirii sociale şi de stat sovietice, despre marea superioritate a democraţiei noastre sovietice.

Democraţia sovietică, apărută în urma Revoluţiei din Octombrie, este o democraţie de tip nou. Spre deosebire de democraţia falsă şi ciuntită a statelor capitaliste — democraţie pentru cei bogaţi — democraţia socialistă sovietică este o democraţie pentru oamenii muncii, pentru popor.

Caracterul profund democratic al orînduirii sovietice constă în faptul că la baza politicii statului stau interesele şi voinţa claselor muncitoare înseşi, care în condiţiile capitalismului sînt cele mai asuprite, de ale căror interese parlamentele şi guvernele burgheze ţin seama cel mai puţin. Orînduirea sovietică a apropiat de viaţa politică, de participarea la conducerea statului, milioane de oameni care în ţările burgheze sînt în fapt ţinuţi departe de politică. Este suficient, de pildă, să arătăm că, la noi, milioane de cetăţeni de toate naţionalităţile participă zi de zi la munca sovietelor, lucrează în numeroase comisii de pe lîngă acestea şi în alte instituţii democratice. Numai în sovietele locale de deputaţi ai oamenilor muncii, au fost aleşi peste 1.500.000 de oameni.

Democraţia socialistă, ca o adevărată putere a poporului, asigură toate condiţiile pentru ca fiecare om sovietic să-şi ridice conştiinţa, pentru ca să i se întărească sentimentul de stăpîn al ţării. In acelaşi timp, acordînd tuturor membrilor societăţii şi, asigurîndu-le în mod real, asemenea drepturi ca dreptul la muncă, dreptul la învăţămînt, dreptul la odihnă, democraţia socialistă sovietică a creat toate condiţiile pentru progresul material şi intelectual permanent al societăţii, pentru dezvoltarea multilaterală a talentelor şi aptitudinilor fiecărui om în parte.

Toate acestea nu înseamnă că în înfăptuirea practică a principiilor democraţiei sovietice nu ar exista la noi lipsuri, că aparatul nostru de stat lucrează ireproşabil. Partidul nu se înşeală în această privinţă.

In cursul ultimilor ani a fost desfăşurată o muncă importantă în vederea reducerii şi ieftinirii aparatului administrativ şi de conducere, în vederea lărgirii drepturilor republicilor unionale şi ale organelor sovietice locale, în vederea înlăturării centralismului excesiv, mai ales în planificarea agriculturii. Totuşi aparatul nostru de stat a rămas încă greoi, printre lucrătorii aparatului există oameni care practică birocratismul şi tărăgăneala, care s-au rupt de faptele vii, de popor care nu văd nimic şi pe nimeni decît hîrtiuţele din faţa lor.

Trebuie să perfecţionăm neobosit munca aparatului de stat, să întemeiem munca sovietelor pe participarea activă a tuturor deputaţilor şi pe legătura strînsă a acestora cu alegătorii, trebuie să luptăm necruţător împotriva birocratismului şi tărăgănelii, trebuie să căutăm noi forme şi noi posibilităţi pentru dezvoltarea continuă a iniţiativei creatoare a oamenilor muncii, pentru o participare şi mai activă a muncitorilor, inginerilor şi funcţionarilor la munca de conducere directă a întreprinderilor şi organizaţiilor economice. Trebuie de asemenea să dezvoltăm şi să întărim prin toate mijloacele democraţia colhoznică la sate, asigurînd pretutindeni respectarea strictă a Statutului artelului agricol şi înlăturînd tutela măruntă a organizaţiilor locale asupra colhozurilor.

După cel de al XX-lea Congres al partidului comunist, creşte tot mai mult activizarea oamenilor muncii, interesul lor profund faţă de toate treburile statului. Rezultatele pozitive ale lichidării urmărilor cultului personalităţii încep să apară pe deplin.

Cultul personalităţii este legat, după cum se ştie, de numele lui I. V. Stalin. Sînt îndeobşte cunoscute meritele şi rolul lui Stalin în Revoluţia din Octombrie, în construirea socialismului şi în lupta împotriva duşmanilor clasei muncitoare. Stalin a fost un mare organizator, un mare marxist. Dar cultul personalităţii lui Stalin a generat grave greşeli şi numeroase cazuri de încălcare a legalităţii socialiste. Cultul personalităţii este străin marxism-leninismului, este incompatibil cu orînduirea socială socialistă şi, de aceea, a fost condamnat cu hotărîre de partidul nostru.

Acum, cînd se restabilesc normele leniniste ale vieţii de partid şi principiile democratismului sovietic socialist, cînd în partid se înfăptuieşte conducerea colectivă, creşte neîncetat activitatea creatoare a maselor de partid şi a întregului popor sovietic, s-a înviorat considerabil munca de partid şi sovietică, activiştii de partid şi fără de partid au început să critice cu mai mult curaj lipsurile şi să lupte mai activ împotriva lor. Întregul popor sovietic se uneşte şi mai strîns în jurul scumpului său partid comunist.

O sarcină arzătoare a partidului este întărirea continuă a strînselor legături cu oamenii muncii. Partidul cere activiştilor de partid şi sovietici, tuturor comuniştilor, să-şi concentreze principala atenţie şi forţele asupra problemelor concrete, vii, să fie aproape de viaţa muncitorilor, colhoznicilor, intelectualilor, care sînt adevăraţii făuritori ai istoriei, adevăraţii constructori ai comunismului.

În întărirea legăturii strînse, indisolubile, cu poporul, partidul nostru vede condiţia cea mai importantă a întăririi continue a statului nostru socialist şi a înaintării cu succes spre comunism.

Unitatea poporului sovietic reprezintă cea mai măreaţă cucerire a socialismului. Intregul mers al dezvoltării sociale confirmă justeţea cuvintelor lui Lenin că proprietatea privată dezbină, iar socialismul uneşte. In Uniunea Sovietică s-au statornicit trainic prietenia frăţească şi colaborarea muncitorilor, intelectualităţii, ţărănimii colhoznice, prietenia frăţească şi colaborarea tuturor popoarelor ţării noastre.

Sub conducerea partidului comunist, poporul nostru, plin de încredere în forţele sale nelimitate, păşeşte pe calea comunismului. Ideile nemuritoare ale marxism-leninismului ne înarmează cu cunoaşterea căilor şi mijloacelor de construire a comunismului, ne sporesc forţele, ne insuflă încredere nestrămutată în triumful final al cauzei noastre.

IV.

Tovarăşi! Evenimentele internaţionale din anul în curs, în ciuda împotrivirii forţelor agresive, au evoluat sub semnul slăbirii încordării în relaţiile dintre state. Prin eforturile depuse de Uniunea Sovietică, de Republica Populară Chineză, de toate ţările de democraţie populară, prin eforturile statelor iubitoare de pace din Asia şi Europa, ale opiniei publice democrate din lumea întreagă, s-a realizat o oarecare cotitură în domeniul relaţiilor internaţionale. S-au creat perspective mai favorabile pentru consolidarea păcii generale.

Dar această schimbare în mersul evenimentelor, care corespunde intereselor păcii, intereselor popoarelor, în mod evident nu a fost şi nu este pe placul anumitor cercuri din occident, care de-a lungul multor ani au inspirat şi au aplicat o orientare agresivă în politica mondială. In timp ce ţările şi popoarele iubitoare de pace depun toate eforturile pentru rezolvarea problemelor internaţionale litigioase prin mijloace paşnice, pe calea tratativelor, cercurile războinice din unele state capitaliste agravează în mod intenţionat situaţia în anumite regiuni ale lumii, refuză cu încăpăţînare să rezolve problema dezarmării, grăbesc organizarea unei armate agresive în Germania occidentală.

In ultimele zile, în urma uneltirilor acestor cercuri a fost dezlănţuită o agresiune armată împotriva Egiptului. Nu se poate să nu se vadă că atacul armat al Israelului împotriva Egiptului a fost inspirat de anumite cercuri imperialiste, în primul rînd din Anglia şi Franţa, care au folosit imediat acest atac ca pretext pentru a-şi aduce trupe pe teritoriul Egiptului.

Aşadar, într-un moment cînd popoarele din întreaga lume aşteptau pe bună dreptate destinderea continuă a situaţiei internaţionale, cercurile guvernante ale Angliei şi Franţei au organizat o intervenţie armată împotriva Egiptului, au sfidat cauza păcii. Aviaţia şi forţele maritime militare ale acestor puteri bombardează oraşe egiptene paşnice. Din nou curge sîngele populaţiei paşnice, din nou se află omenirea în faţa unei agresiuni organizate de imperialişti.

Oricît ar încerca acum agresorii să se eschiveze, sensul evenimentelor care au loc este absolut clar cercurilor largi ale opiniei publice mondiale. Războiul împotriva Egiptului a fost organizat de cercurile colonialiste din Anglia şi Franţa. Ele nu se pot împăca deloc cu faptul că popoarele coloniilor încetează să fie o unealtă docilă în mîinile lor şi „îndrăznesc" să creeze state independente. Războiul împotriva Egiptului este o încercare disperată a vechilor imperialişti de a opri, cu ajutorul tunurilor şi bombelor, destrămarea neîncetată a sistemului colonial, de a intimida popoarele Orientului, care se eliberează, de a le impune din nou jugul colonialismului.

Prăbuşirea sistemului colonial al imperialismului este însă un proces obiectiv inevitabil de la mijlocul secolului al XX-lea.

Peste un miliard două sute de milioane de oameni din ţările Asiei şi Africii au şi aruncat pentru totdeauna povara jugului străin. Statele suverane din Asia constituie o forţă activă în lupta pentru menţinerea păcii generale, pentru independenţa şi progresul tuturor popoarelor. Toate încercările cercurilor imperialiste de a întoarce înapoi mersul istoriei sînt acţiuni disperate, condamnate la eşec. Agresiunea împotriva poporului egiptean iubitor de libertate se va întoarce împotriva organizatorilor ei. In lumea întreagă, şi în primul rînd în toate ţările Asiei şi Africii, în ţările Orientului Apropiat şi Mijlociu, creşte valul puternic al indignării faţă de atacul imperialiştilor englezi şi francezi împotriva Egiptului.

Sînt necesare acţiuni energice ale tuturor statelor şi popoarelor iubitoare de pace, pentru a apăra libertatea şi viaţa populaţiei din Egipt, pentru a preîntîmpina extinderea războiului asupra altor regiuni. Ţinînd seama de faptul că majoritatea covîrşitoare a statelor membre ale O.N.U., toată opinia publică internaţională, condamnă actul de agresiune săvîrşit de Anglia şi Franţa, Organizaţia Naţiunilor Unite poate şi trebuie să-i oblige pe agresori să înceteze imediat operaţiile militare împotriva Egiptului, să-şi retragă trupele de pe teritoriul său şi să înceapă tratative pentru soluţionarea paşnică a problemei Canalului de Suez.

In ceea ce priveşte Uniunea Sovietică, guvernul nostru, exprimînd voinţa tuturor oamenilor sovietici, nu numai că a condamnat cu hotărîre acţiunile agresive ale Angliei, Franţei şi Israelului împotriva Egiptului, dar a cerut să se aplice imediat sancţiuni agresorilor. Guvernul sovietic s-a adresat Organizaţiei Naţiunilor Unite, precum şi preşedintelui Statelor Unite ale Americii, cu propunerea de a folosi împreună cu alţi membri ai O.N.U forţele aeriene şi maritime militare, pentru încetarea războiului în Egipt, pentru a pune frîu agresiunii.

Poporul sovietic nutreşte o simpatie profundă faţă de curajosul popor egiptean şi îi urează succes în lupta dreaptă pentru libertatea şi independenţa sa!

Tovarăşi! Sistemul socialist mondial a desfăşurat într-un timp scurt forţe atît de puternice încît pînă şi duşmanii săi făţişi nu pot să nu recunoască uriaşa lui superioritate. Uniunea Sovietică rezolvă cu succes sarcina sa economică fundamentală. In următoarele cincinale, China va deveni un mare stat industrial. Ţările de democraţie populară păşesc ferm înainte pe drumul socialismului.

Creşterea forţelor sistemului socialist mondial provoacă frica şi furia reacţiunii internaţionale. Orbite de ură împotriva socialismului, cercurile imperialiste nu se dau în lături de la nici un fel de mijloace pentru a semăna discordie în familia statelor socialiste, pentru a slăbi unitatea şi prietenia popoarelor care construiesc socialismul, pentru a le rupe unul de altul, ca să încerce apoi să le distrugă pe fiecare în parte. Împotriva ţărilor socialiste se duce o activitate subversivă de proporţii nemaiîntîlnite pentru care sînt alocate multe milioane de dolari; se face zi de zi propagandă mincinoasă prin radio, sînt defăimate realizările istorice ale socialismului, sînt trimişi spioni şi diversionişti inveteraţi, se lansează baloane cu broşuri şi manifeste calomnioase, nu contenesc încercările de a crea în ţările de democraţie populară o activitate contrarevoluţionară clandestină a rămăşiţelor claselor exploatatoare răsturnate.

Duşmanul foloseşte de asemenea în scopurile lui perfide greutăţile vremelnice şi greşelile comise în unele ţări de democraţie populară. Toate acestea nu trebuie uitate nici o clipă, nici un moment nu trebuie slăbită vigilenţa oamenilor muncii din ţările socialiste, conştienţi de faptul că atîta timp cît există lagărul imperialist, forţele duşmane vor încerca nu odată să restaureze capitalismul. Evenimentele din ultimele zile, în primul rînd cele din Ungaria, ne-au amintit cu o nouă vigoare acest lucru.

Nu ar fi just să credem că transformarea radicală a relaţiilor sociale care a avut loc în ultimul deceniu în ţările de democraţie populară putea să decurgă fără greutăţi, fără nici o piedică. Multe din aceste greutăţi şi greşeli erau inevitabile, dar totul este de a le observa şi de a le înlătura la timp.

Tocmai aşa procedează partidele comuniste şi muncitoreşti frăţeşti din ţările de democraţie populară care, după Congresul al XX-lea al P.C.U.S., au trecut la reorganizarea şi îmbunătăţirea metodelor muncii de partid şi de stat ţinînd seama de particularităţile ţărilor lor şi îndreptînd cu hotărîre greşelile comise în trecut.

Din păcate, în Ungaria lucrurile s-au desfăşurat altfel. Vechea conducere ungară care, la timpul său, a comis nu puţine greşeli grosolane, nu a înţeles cerinţele momentului şi a acţionat cu foarte multă întîrziere, ceea ce a avut ca rezultat nemulţumirea maselor. Elementele reacţionare, antisocialiste, dirijate de reacţiunea internaţională, au profitat imediat de aceasta pentru a începe atacul împotriva orînduirii democrat-populare. Cu ajutorul unor lozinci mincinoase ele au reuşit să inducă în eroare pentru un timp mase însemnate şi mai ales tineretul. Forţele contrarevoluţionare au creat la un moment dat o situaţie extrem de periculoasă pentru destinele socialismului în Ungaria. Guvernul Imre Nagy, care a luat fiinţă în această situaţie, a cedat forţelor reacţionare o poziţie după alta şi, netezind calea contrarevoluţiei, s-a destrămat de fapt. Bandele contrarevoluţionare au dezlănţuit teroarea, au ucis în mod bestial activişti de seamă pe tărîm obştesc, au spînzurat şi împuşcat comunişti. Peste frontiera apuseană a Ungariei se transportau în mod intens arme, treceau numeroase grupuri de ofiţeri şi soldaţi care au slujit în trupele hitleriste şi în armata fascistă a lui Horthy. Ungaria a ajuns într-o stare de haos total şi samavolnicie. Exista primejdia directă a restaurării rînduielilor capitaliste şi moşiereşti şi a reînvierii fascismului.

Victoria reacţiunii şi fascismului în Ungaria ar fi însemnat nu numai pierderea de către oamenii muncii unguri a tuturor cuceririlor pe care le-au obţinut în lupta împotriva moşierilor şi capitaliştilor, dar ar fi creat totodată o ameninţare pentru celelalte ţări socialiste, apropiind bazele imperialiste de frontierele lor.

In acest moment de răspundere pentru viaţa poporului ungar, forţele socialiste ale ţării au luat unica hotărîre justă, aceea de a crea un guvern revoluţionar muncitoresc-ţărănesc, capabil să bareze calea reacţiunii şi fascismului. In interesul poporului său, al clasei muncitoare ungare, al patriei sale, guvernul revoluţionar muncitoresc-ţărănesc s-a adresat comandamentului trupelor sovietice rugîndu-l să ajute poporul ungar să zdrobească forţele negre ale reacţiunii şi contrarevoluţiei, să restabilească orînduirea populară socialistă, să restabilească ordinea şi liniştea în ţară.

In momentul de faţă forţele socialiste ale Ungariei populare, împreună cu unităţile Armatei sovietice, au zdrobit forţele reacţiunii şi contrarevoluţiei, n-au lăsat contrarevoluţia să calce în picioare cuceririle socialismului.

Oamenii sovietici, oamenii muncii din toate ţările socialiste, toate forţele progresiste din lume, care au fost zilele acestea serios îngrijorate în legătură cu evoluţia evenimentelor din Ungaria, se bucură de victoria repurtată de oamenii muncii unguri asupra contrarevoluţiei. Ungaria a fost, este şi va fi în familia ţărilor socialiste, ca un stat liber, socialist, independent şi egal în drepturi!

Tovarăşi!

Incordarea în situaţia internaţională, care s-a intensificat în ultimul timp, uneltirile reacţiunii imperialiste, necesită o unire şi mai strînsă a ţărilor socialiste, întărirea prieteniei şi încrederii reciproce între popoarele lor. Prietenia de nezdruncinat şi colaborarea strînsă între statele marii comunităţi socialiste în toate domeniile vieţii economice şi politice este o condiţie hotărîtoare a înfloririi continue a popoarelor noastre, o garanţie a securităţii lor faţă de forţele imperialiste.

O mare însemnătate pentru dezvoltarea şi consolidarea continuă a prieteniei şi colaborării dintre Uniunea Sovietică şi celelalte state socialiste are declaraţia guvernului U.R.S.S. din 30 octombrie, în care se confirmă încă odată linia celui de-al XX-lea Congres al partidului îndreptată spre respectarea riguroasă în relaţiile cu ţările socialiste, a principiilor leniniste ale egalităţii în drepturi a popoarelor.

Relaţiile dintre ţările socialismului sînt de asemenea natură încît prietenia dintre popoarele acestor ţări este cu atît mai puternică, lumea socialistă este cu atît mai unită cu cît se respectă mai riguros principiile egalităţii, respectării reciproce a intereselor şi drepturilor.

Marea comunitate socialistă a popoarelor Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze, a tuturor ţărilor de democraţie populară, reprezintă un bastion de neînvins!

În faţa noilor încercări ale forţelor imperialiste agresive de a agrava situaţia internaţională, de a aţîţa incendiul unui nou război, Uniunea Sovietică, împreună cu celelalte ţări socialiste, cu toate statele şi popoarele iubitoare de pace, va lupta activ pentru cauza păcii, împotriva cursei înarmărilor, pentru interzicerea totală şi necondiţionată a armei atomice. In acelaşi timp, guvernul nostru va urmări vigilent uneltirile agresorilor imperialişti.

U.R.S.S. va răspunde şi pe viitor acelor cercuri din ţările occidentale care înclină să caute soluţii ale problemelor litigioase nu pe căile falimentarei politici de pe „poziţii de forţă" ci ţinînd seama în mod lucid de interesele celorlalte ţări. Uniunea Sovietică este pătrunsă de hotărîrea de a obţine o îmbunătăţire a relaţiilor cu marea putere a occidentului — Statele Unite ale Americii. Noi ştim, fireşte, că unele elemente din S.U.A. mai încearcă încă să speculeze dificultăţile internaţionale, exagerînd divergenţele sovieto-americane. O asemenea politică aduce însă prejudicii însăşi Statelor Unite, şi, cu cît mai grabnic i se va pune capăt, cu atît mai mult va avea de cîştigat cauza păcii generale şi a securităţii tuturor popoarelor, inclusiv poporul american.

Guvernul sovietic depune multe eforturi pentru a îmbunătăţi relaţiile cu Anglia şi Franţa. Forţele iubitoare de pace din aceste ţări nu vor permite elementelor agresive să tulbure legăturile de prietenie dintre popoarele noastre.

Uniunea Sovietică intenţionează să stabilească relaţii trainice de bună vecinătate cu Japonia, să colaboreze cu ea la menţinerea şi consolidarea păcii în Extremul Orient şi în întreaga lume.

Sîntem bucuroşi să constatăm că în ultimul timp au devenit şi mai puternice şi s-au lărgit legăturile U.R.S.S. cu marii noştri prieteni — India, Indonezia, Egiptul, Birmania, Afganistanul şi alte state din Asia şi Africa. Au fost de asemenea obţinute anumite progrese în relaţiile noastre cu Iranul, Pakistanul şi alte cîteva ţări.

Contactele şi legăturile internaţionale ale Uniunii Sovietice se dezvoltă în toate domeniile — guvernamental, parlamentar, social, cultural, sportiv etc. Toate aceste forme de contact au un rol însemnat în lărgirea înţelegerii reciproce, a încrederii şi colaborării între ţări. Guvernul sovietic intenţionează să contribuie activ şi în viitor la dezvoltarea unor astfel de contacte şi legături.

Partidul nostru acordă o deosebită însemnătate dezvoltării contactelor şi legăturilor dintre partidele şi organizaţiile clasei muncitoare, care reprezintă zeci de milioane de oameni ai muncii. Putem constata că chemarea celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. cu privire la colaborarea dintre diferitele detaşamente ale mişcării muncitoreşti internaţionale, a fost primită cu mare interes în rîndurile partidelor socialiste. S-au făcut primii paşi în direcţia stabilirii de contacte între P.C.U.S. şi unele partide socialiste. Putem spera că aceste contacte se vor lărgi, în interesul cauzei păcii, în interesul clasei muncitoare.

Partidele comuniste ţin sus steagul unităţii clasei muncitoare. În ultimele luni, partidele frăţeşti s-au lovit de noi încercări ale forţelor reacţionare de a le dezorganiza rîndurile. Duşmanii clasei muncitoare nu şi-au precupeţit eforturile pentru a folosi în acest scop lupta partidului nostru împotriva cultului personalităţii. Acum se poate spune însă cu siguranţă că această socoteală a reacţiunii a eşuat.

Campania calomnioasă împotriva partidelor comuniste nu a dat rezultatele scontate şi se dezumflă în mod vădit. Încercările de a dezbina mişcarea comunistă în fracţiuni învrăjbite sînt respinse cu dispreţ de toate partidele comuniste. Recentele congrese ale gloriosului Partid Comunist Francez şi eroicului Partid Comunist Chinez au demonstrat cu o nouă forţă fidelitatea profundă a partidelor comuniste faţă de principiile internaţionalismului proletar.

În prezent, partidele comuniste frăţeşti trec printr-o perioadă de mare activitate creatoare. Teza elaborată de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la diversitatea formelor de trecere a diferitelor ţări la socialism a dus la intensificarea gîndirii teoretice şi a activităţii politice a comuniştilor din toate ţările. Situîndu-se pe fundamentul trainic al marxism-leninismului, al principiilor internaţionalismului proletar, partidele comuniste analizează cu atenţie condiţiile naţionale ale ţărilor lor, elaborează formele şi metodele de luptă pentru socialism care corespund cel mai mult acestor condiţii. Fără îndoială că ne aflăm în ajunul unui nou avînt al activităţii partidelor comuniste, al luptei lor pentru independenţă naţională şi drepturi democratice ale popoarelor lor, pentru interesele vitale ale oamenilor muncii, pentru pace în lumea întreagă, pentru socialism.

Tovarăşi! Niciodată încă steagul Marelui Octombrie nu a fluturat atît de înalt deasupra lumii ca în zilele noastre. Niciodată încă nu s-au unit în jurul sfîntului steag socialist forţe atît de puternice ale comunismului, democraţiei şi păcii. In calea spre triumful deplin al cauzei lor, clasa muncitoare şi oamenii muncii din toate ţările vor mai avea de biruit destule greutăţi, dar linia fundamentală a evoluţiei mondiale contemporane s-a precizat definitiv. Acum, cînd socialismul a învins în cele mai mari ţări ale lumii — U.R.S.S. şi China — cînd există sistemul mondial al socialismului, cînd popoarele marii Indii, Indoneziei, ale multor alte ţări ale Orientului, au dobîndit independenţa, şi mereu noi milioane de oameni din ţările Europei şi Asiei, Africii şi Americii Latine pornesc la lupta pentru eliberarea lor, nu mai există nici o îndoială în privinţa rezultatului final al luptei mondiale. Cu o deosebită forţă răsună astăzi cuvintele marelui nostru conducător şi învăţător, nemuritorul Lenin, că victoria finală a socialismului este pe deplin şi necondiţionat asigurată.

Trăiască victoriosul steag al Marelui Octombrie — steagul păcii, socialismului şi prieteniei între toate popoarele!

Să trăiască şi să înflorească marea comunitate a ţărilor socialiste!

Trăiască marele popor sovietic — constructor al comunismului!

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — marea forţă însufleţitoare şi conducătoare a poporului sovietic în lupta pentru construirea comunismului!

(Raportul lui M. A. Suslov a fost subliniat în repetate rînduri de aplauze furtunoase, prelungite).

Cuvîntarea rostită de tov. C. Pîrvulescu

(Urmare din pag. I-a)

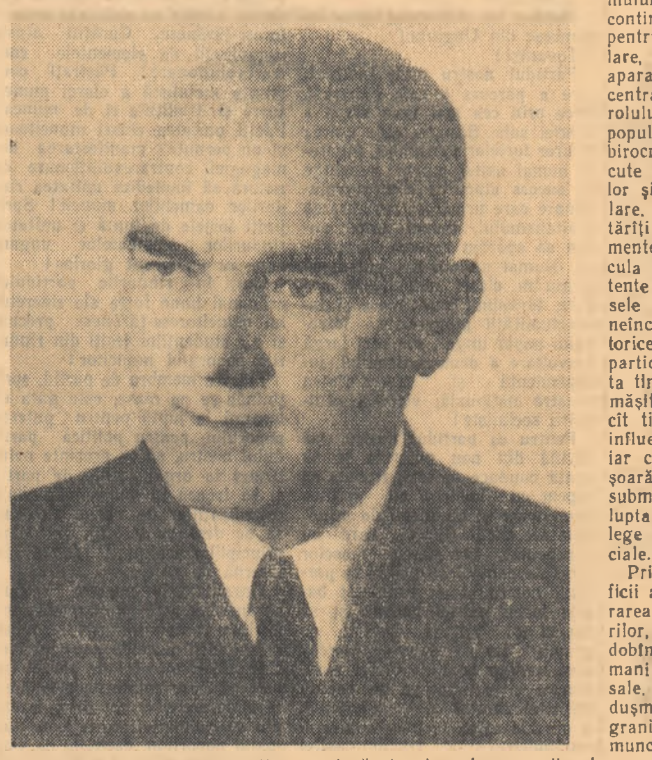
bitorii imperialişti. Conducînd masele largi ale celor ce muncesc în lupta pentru clădirea noii orînduiri sociale, partidul nostru se călăuzeşte cu fidelitate după nemuritoarea învăţătură marxist-leninistă, studiază şi aplică creator în condiţiile ţării noastre experienţa P.C.U.S., experienţa partidelor frăţeşti şi a întregii mişcări muncitoreşti internaţionale.

Printr-o luptă eroică şi plină de abnegaţie, clasa muncitoare, ţărănimea, intelectualii legaţi de popor, oamenii muncii romîni şi cei din rîndurile minorităţilor naţionale au făurit puterea de stat a oamenilor muncii de la oraşe şi sate întruchipare a voinţei liber exprimate a poporului.

În opera noastră de construcţie socialistă am învins şi învingem greutăţile determinate de sarcina uriaşă a lichidării înapoierii economice de veacuri a ţării şi ruinelor războiului, de sarcina reorganizării socialiste a economiei naţionale şi făuririi noii puteri de stat a celor ce muncesc. În diferite domenii ale activităţii noastre mai sînt greutăţi şi lipsuri, dar poporul nostru, care a cunoscut amarul suferinţelor din anii stăpînirii exploatatorilor îşi dă seama limpede de marile înfăptuiri, cu adevărat de nepreţuit, ale puterii populare.

Decenii în şir stăpîni pe bogăţiile ţării şi pe oamenii înşişi au fost clasele exploatatoare. O mînă de capitalişti şi moşieri în înţelegere cu monopoliştii de peste hotare, numeau şi schimbau guvernele, stabileau dintre oamenii lor de încredere pe miniştri şi deputaţi, iar omul din popor era înşelat şi prigonit de ţărănişti şi liberali, cuzişti şi legionari. Întruchipînd de fapt toţi laolaltă unul şi acelaşi partid — al exploatatorilor.

Să lăsăm faptele să vorbească. În parlamentul din 1932 se aflau 377 reprezentanţi ai claselor exploatatoare, nici un muncitor, nici un ţăran muncitor. Starea de asediu permanentă, curţi marţiale şi schingiuirea luptătorilor revoluţionari, interzicerea a zeci de organizaţii şi ziare democratice, bandele de ciomăgaşi electorali şi falsificarea „tradiţională" a voturilor, sălbăticia jandarmilor regali — iată numai cîteva aspecte ale libertăţilor „cetăţeneşti" din trecut.

Să-şi amintească muncitorii de anii crizelor economice şi ai şomajului de masă, cînd îşi vindeau şi mobila din casă ca să nu piară de foame împreună cu familiile lor, să-şi amintească de carcerele din fabrici şi atotputernicia patronilor care-i jefuiau şi-i aruncau în stradă după bunul lor plac.

„Binefacerile" oblăduirii burghezo-moşiereşti pentru ţărănime sînt ilustrate grăitor de recensămîntul din 1930 : 12.000 moşieri aveau tot atît pămînt cît 2.500.000 familii ţărăneşti, două treimi din populaţia satelor locuia în bordeie şi cocioabe cu o singură încăpere. Ţăranul muncitor era strivit sub povara dijmei, amenzilor, impozitelor, clăcii şi dobînzilor cămătăreşti, jefuit de moşieri şi chiaburi, furat de speculanţi prigonit de primari şi jandarmi. Intelectualii „cerşetori în haine negre" — cum erau denumiţi cu cinism de presa burgheză — îndurau o existenţă nesigură, plină de greutăţi şi umilinţe.

Marea majoritate a tineretului ducea o viaţă de mizerie, era prima victimă a concedierilor, în licee şi universităţi aproape că nu găseai fii de muncitori, iar fiii de ţărani sau funcţionari, puţini la număr îndurau greutăţi de nedescris. Abia 10 la sută din studenţi primeau bursă, în timp ce azi numărul bursierilor a ajuns la 50 la sută dintr-un număr de trei ori mai mare de studenţi. Garda de fier şi alte grupări fasciste înşelau tineretul prin lozinci demagogice, naţionaliste şi rasiste, folosindu-l ca masă de manevră împotriva intereselor poporului. Instigarea urii şovine, dădea putinţă partidelor burgheze să scoată în afara legii sute de mii de cetăţeni din sînul naţionalităţilor conlocuitoare ; bandele fasciste „romîne" organizau pogromuri ca cel de la Iaşi şi măcelărirea a zeci de ţărani maghiari la Alta Seacă, Harmas, Sf. Gheorghe, iar bandele horthyste puneau la cale masacrul populaţiei romîneşti la Ip şi Trăznea — iată bilanţul tragic al vremurilor de cruntă prigoană fascistă şi aţîţare a vrajbei naţionale. Niciodată nu va uita poporul nostru viaţa de mizerie şi robie, lipsa de drepturi şi asuprirea din anii stăpînirii burgheziei. Tocmai de aceea consideră poporul, regimul democrat-popular drept cea mai de preţ cucerire a sa, pavăză de nădejde a cuceririlor sale revoluţionare. **(Aplauze puternice).**

Tovarăşi,

În anii puterii populare, Romînia a făcut progrese pe care nu le-a realizat de-a lungul a decenii în şir de robie capitalistă. Avem o industrie puternică, în plină dezvoltare, chezăşie a progresului întregii economii naţionale. S-au obţinut progrese însemnate în creşterea producţiei agricole, ridicarea nivelului tehnic şi transformarea socialistă a agriculturii. Înfloresc ştiinţa, literatura, arta, învăţămîntul.

Scopul suprem al politicii partidului este făurirea unei vieţi mai bune, îndestulate şi culte pentru oamenii muncii. Congresul al II-lea al P.M.R., făcînd bilanţul succeselor noastre, a arătat totodată calea înlăturării lipsurilor şi greutăţilor care le mai întîmpinăm. Însufleţirea cu care masele largi ale oamenilor muncii înfăptuiesc programul de dezvoltare a economiei naţionale şi ridicare a nivelului de trai al poporului, elaborat de congres, este dovada vie a încrederii maselor în politica partidului.

În perioada scurtă de la Congres, partidul şi guvernul au luat succesiv un şir de măsuri pentru sporirea cîştigurilor lucrătorilor din diferite ramuri ale economiei. Realizările obţinute în îndeplinirea planului de stat, în reducerea preţului de cost, au creat condiţiile adoptării unor noi măsuri de îmbunătăţire a traiului oamenilor muncii. Măsurile prevăzute în recenta hotărîre a Partidului, Guvernului şi C.C.S. în legătură cu îmbunătăţirea actualului sistem de salarizare a muncitorilor şi a sistemului de pensii au fost primite cu bucurie de oamenii muncii ca măsuri ce duc la creşterea imediată a veniturilor unor pături largi de muncitori şi tehnicieni. Mitingurile însufleţite din întreprinderi în cadrul cărora muncitorii şi tehnicienii şi-au exprimat zilele acestea deplina aprobare a politicii partidului, puse în slujba ridicării nivelului de trai al maselor, au dat glas totodată hotărîrii ferme a oamenilor muncii de a sprijini din toate forţele înfăptuirea acestei politici. **(Aplauze puternice).** Pentru realizarea unor noi îmbunătăţiri ale traiului celor ce muncesc, partidul cheamă pe oamenii muncii să muncească cu elan pentru sporirea producţiei industriale şi agricole, pentru ridicarea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost, aceasta fiind singura cale justă a creşterii cîştigurilor reale.

Progrese însemnate au fost realizate în îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. în domeniul transformării socialiste a agriculturii. Datoria organizaţiilor de partid este de a îmbina munca permanentă, sistematică de întărire a unităţilor socialiste existente şi lărgire a sectorului socialist al agriculturii, pe baza celei mai stricte respectări a liberului consimţămînt al ţărănimii, cu eforturile pentru sporirea producţiei agricole la hectar şi dezvoltarea creşterii animalelor. Paralel cu munca de transformare socialistă a agriculturii, partidul sprijină pe ţăranii muncitori cu gospodării individuale în vederea ridicării producţiei agricole şi a nivelului lor de trai.

Puterea populară acordă o înaltă preţuire contribuţiei intelectualităţii noastre la dezvoltarea economiei naţionale şi înflorirea culturii, fiind preocupată să asigure oamenilor de creaţie artistică şi ştiinţifică condiţii tot mai favorabile în vederea îndeplinirii activităţii lor patriotice de îmbogăţire continuă a patrimoniului culturii naţionale. Intelectualii au datoria de cinste de a contribui la răspîndirea ideologiei socialiste şi la combaterea influenţelor ideologiei burgheze, la educarea tineretului în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar, al dragostei de muncă şi al devotamentului faţă de cauza construirii socialismului.

Una din cele mai mari cuceriri ale poporului romîn şi minorităţilor naţionale constă în făurirea unităţii şi colaborării frăţeşti a oamenilor muncii de toate naţionalităţile, bazată pe deplina lor egalitate în drepturi. Educarea oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar, combaterea oricăror forme de naţionalism, dezvoltarea unităţii, frăţiei şi colaborării tovărăşeşti a oamenilor muncii de toate naţionalităţile din ţara noastră — este una din principalele sarcini de luptă ale poporului muncitor şi ale organizaţiilor de partid, sindicale, de U.T.M. şi ale organelor de stat. **(Aplauze).**

Tovarăşi,

Forţa de nebiruit a puterii populare, condiţia fundamentală a tuturor succeselor ei constă în trainicia alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, în rolul conducător al clasei muncitoare în alianţă. **(Aplauze).** În anii rezistenţei antihitleriste, în organizarea insurecţiei populare din 23 August 1944, în lunile de luptă aprigă pentru alungarea guvernelor reacţionare instalate la cîrma ţării după eliberare, clasa muncitoare, călăuzită de partid, a luptat în primele rînduri ale poporului pentru interesele vitale ale acestuia de scuturare a jugului fascist, de cucerire a independenţei naţionale, de instaurare a puterii populare. Niciodată nu va putea fi uitată abnegaţia cu care eroica noastră clasă muncitoare a înfruntat foametea din anii de secetă, ea nu s-a lăsat abătută de inflaţie, speculă şi sabotajul patronilor şi, strîngînd cureaua, a muncit pentru a reface industria şi transporturile distruse de război. Neavînd de multe ori ce-şi hrăni copiii, umblînd şi iarna în salopete, mii de muncitori — răspunzînd chemării partidului — au pornit atunci spre sate, au înfruntat cu pieptul lor huliganii şi jandarmii şi au ajutat ţărănimii să-şi împartă pămînturile moşiereşti. Acest sprijin frăţesc, ţărănimea nu-l va uita. **(Aplauze).**

În lupta pentru îndeplinirea planului cincinal, în sprijinul acordat transformării socialiste a agriculturii, în făurirea noului aparat de stat şi al aparatului de apărare a cuceririlor revoluţionare împotriva duşmanilor — clasa muncitoare şi-a dovedit pe deplin capacitatea de forţă conducătoare a poporului şi a statului democrat-popular. **(Aplauze).** Întărirea continuă a rolului conducător al clasei muncitoare, a alianţei ei cu ţărănimea muncitoare, a unităţii tuturor oamenilor muncii, a tuturor patrioţilor în jurul partidului, este o condiţie principală a înfăptuirii politicii partidului de construire a socialismului şi ridicare a nivelului de trai al maselor. **(Aplauze îndelungi).**

Profundul democratism al puterii populare, formă a dictaturii proletariatului, constă în aceea că ea asigură poporului muncitor deţinerea întregii puteri de stat, cele mai largi libertăţi democratice şi apără marile sale cuceriri împotriva duşmanilor. Înfăptuind cu consecvenţă şi spirit de răspundere sarcinile trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. în domeniul dezvoltării democratismului socialist, partidul a luat şi continuă să ia măsurile necesare pentru întărirea legalităţii populare, simplificarea şi ieftinirea aparatului de stat, înlăturarea centralismului excesiv, lărgirea rolului şi iniţiativei sfaturilor populare, combaterea practicilor birocratice, stimularea criticii, făcute în scopul înlăturării lipsurilor şi consolidării puterii populare. Oamenii muncii sînt hotărîţi însă să nu îngăduie ca elementele duşmănoase să poată specula greutăţile şi lipsurile existente pentru a minimaliza succesele poporului nostru, a răspîndi neîncrederea în cuceririle sale istorice obţinute pe baza politicii partidului. Nu putem uita că atîta timp cît continuă să existe rămăşiţe ale claselor exploatatoare, cît timp n-au fost dezrădăcinate influenţele ideologiei burgheze, iar cercurile imperialiste desfăşoară o activitate sistematică de subminare a puterii populare — lupta de clasă continuă şi ea în mod legic, ea este o lege obiectivă a dezvoltării sociale.

Prin prea multe jertfe şi sacrificii a plătit poporul nostru eliberarea sa de sub jugul exploatatorilor, ca să îngăduie ca libertăţile dobîndite să fie folosite de duşmani pentru a lovi în cuceririle sale. Orice uneltire criminală a duşmanului se va lovi de forţa de granit a puterii populare. Poporul muncitor nu va permite nimănui să stea în calea muncii sale paşnice de construire a socialismului. **(Aplauze puternice).**

Poporul nostru vede în marile sale succese obţinute pe frontul construcţiei socialiste o confirmare a justeţei politicii partidului nostru. În anii grei ai regimului burghezo-moşieresc, cînd comuniştii înfruntau închisorile, lagărele şi plutoanele de execuţie, apărînd fără şovăială interesele vitale ale poporului, ca şi în anii de după eliberarea ţării cînd a călăuzit poporul în construcţia paşnică, socialistă, partidul marxist-leninist al clasei muncitoare şi-a cîştigat încrederea deplină a maselor, sprijinul lor neprecupeţit. Fidelitatea neabătută faţă de marxism-leninism, legătura indisolubilă cu masele stă la baza tuturor succeselor obţinute de partid în opera de construcţie socialistă. **(Aplauze).**

Izvorul forţei şi invincibilităţii partidului constă în unitatea sa de monolit. Niciodată unitatea de acţiune şi voinţă a partidului n-a fost atît de puternică cum este astăzi. **(Aplauze puternice).**

Călăuzindu-se în toată activitatea lor după normele leniniste ale vieţii de partid, organizaţiile de partid trebuie să aplice consecvent în întreaga lor activitate principiul conducerii colective, să dezvolte necontenit democraţia internă de partid, să stimuleze critica şi autocritica, să întărească disciplina de partid. Partidul cere tuturor membrilor săi să-şi întărească necontenit legătura cu masele, să ţină seama de propunerile, sugestiile şi criticile lor îndreptăţite, să le lămurească politica partidului şi problemele noi ale situaţiei internaţionale, să combată cu fermitate orice manifestări ale ideologiei burgheze. Consolidarea rolului conducător al partidului în stat şi în rîndurile maselor populare este chezăşia construcţiei victorioase a socialismului în ţara noastră. **(Aplauze puternice, ovaţii).**

Tovarăşi,

Au trecut aproape patru decenii de la crearea primului stat al muncitorilor şi ţăranilor. Cîte provocări şi uneltiri n-au întreprins în acest timp forţele imperialiste pentru a lovi în această întruchipare a năzuinţelor spre libertate ale omenirii muncitoare! Dar puternic prin dreptatea cauzei sale, prin dragostea şi sprijinul fierbinte al proletariatului mondial, al exploataţilor şi asupriţilor de pretutindeni, statul socialist n-a putut fi doborît. El a devenit steagul mişcării de eliberare socială şi naţională a tuturor popoarelor. Azi, la a 39-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, sub steagul socialismului păşesc strîns unite în cadrul comunităţii frăţeşti a ţărilor socialiste, popoare însumînd 900 milioane de oameni, păşesc zeci şi zeci de milioane de oameni ai muncii din toate ţările sub conducerea partidelor comuniste şi muncitoreşti. Unitatea ei de nezdruncinat, bazată pe interesele vitale ale popoarelor care construiesc socialismul, simpatia şi dragostea neţărmurită de care se bucură în rîndurile oamenilor muncii şi popoarelor luptătoare pentru pace şi libertate de pretutindeni îi dau o forţă de nebiruit. Nici un fel de uneltiri ale reacţiunii imperialiste nu pot împiedica mersul irezistibil al istoriei care chezăşuieşte victoria cauzei comunismului.

Cot la cot cu poporul sovietic, cu toate popoarele ţărilor socialiste, cu mişcarea muncitorească internaţională să păşim înainte spre noi victorii ale cauzei noastre mărete!

Sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului, sub conducerea partidului, înainte spre victoria socialismului în Republica Populară Romînă!

(Aplauze puternice, care nu mai contenesc. Asistenţa în picioare aplaudă şi ovaţionează îndelung).

A 39-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie

Şedinţa festivă de la Moscova

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite : La 6 noiembrie a avut loc la Moscova şedinţa festivă a Sovietului din Moscova de deputaţi ai oamenilor muncii împreună cu reprezentanţi ai organizaţiilor de partid, obşteşti şi ai armatei sovietice, consacrată celei de-a 39-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Pentru prima oară, această şedinţă a avut loc în clădirea recent construită a Palatului sporturilor al stadionului central „Lenin" de la Lujniki. La invitaţia Sovietului Moscova de deputaţi ai oamenilor muncii şi a Comitetului orăşenesc al P.C.U.S., la şedinţă s-au întrunit peste 10.000 de locuitori ai Moscovei.

Privirile celor de faţă erau aţintite spre scenă, pe fundalul căreia, înconjurată de steaguri roşii, se află statuia nemuritorului Lenin — inspiratorul şi organizatorul victoriei Revoluţiei din Octombrie.

Ora 18,10 minute. Locuitorii Moscovei şi oaspeţii au întîmpinat cu aplauze furtunoase apariţia în prezidiu a lui N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, K. E. Voroşilov, G. K. Jukov, L. I. Brejnev, D. T. Şepilov, E. A. Furţeva, N. M. Şvernik, A. B. Aristov, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov.

Şedinţa festivă a fost deschisă de N. I. Bobrovnikov, preşedintele Comitetului Executiv al Sovietului orăşenesc din Moscova de deputaţi ai oamenilor muncii.

Raportul „A 39-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie" a fost prezentat de M. A. Suslov, secretar al C.C. al P.C.U.S., întîmpinat cu căldură de asistenţă.

ADUNAREA FESTIVĂ DIN CAPITALA

Marţi seara a avut loc în marea sală a sporturilor Floreasca adunarea festivă consacrată zilei de 7 noiembrie 1956, a 39-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Adunarea a fost organizată de comitetul orăşenesc Bucureşti al P.M.R. şi de comitetul executiv al Sfatului Popular al Capitalei.

Sala sporturilor era pavoazată sărbătoreşte. Fundalul roşu al scenei era dominat de un mare portret al lui Vladimir Ilici Lenin. Cu litere mari, erau scrise cuvintele care în ziua de 7 Noiembrie sînt pe buzele oamenilor muncii din toate colţurile lumii : „Trăiască a 39-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie".

În dreapta scenei se aflau portretele primului secretar al C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, N. S. Hruşciov, al preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, al preşedintelui Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., K. E. Voroşilov. Se aflau de asemenea portretele primului secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, Gh. Gheorghiu-Dej, al preşedintelui Consiliului de Miniştri al R.P.R., Chivu Stoica, al preşedintelui Prezidiului Marii Adunări Naţionale, dr. Petru Groza.

La adunarea festivă au luat parte aproape 5.000 de persoane : activişti de partid şi de stat şi conducători ai organizaţiilor obşteşti, generali şi ofiţeri superiori ai Forţelor noastre Armate, personalităţi ale vieţii ştiinţifice, culturale şi artistice, reprezentanţi ai presei romîne şi străine, delegaţi ai oamenilor muncii din întreprinderile şi instituţiile Capitalei.

Au participat membri ai corpului diplomatic: ambasadorii R.P.D. Coreene — Den Em, R. D. Germane — W. Eggerath, R. P. Bulgaria — S. Pavlov, R.P.F. Iugoslavia — N. Vujanovici, R. P. Albania — M. Lako, R.P. Chineze — Ke Bo-nian, R. Cehoslovace — dr. Ivan Rohal Ilkiv, R. P. Ungare — Ferenc Keleti, însărcinaţii cu afaceri ad-interim ai R.P. Polone — Czeslaw Kasprzak, R.D. Vietnam — Fan Van Su şi alţi membri ai corpului diplomatic.

Sala întreagă, ca un singur om, izbucneşte în urale puternice. La tribună iau loc conducătorii partidului şi guvernului nostru, în frunte cu tovarăşii Gh. Gheorghiu-Dej şi Chivu Stoica. Muncitori din marile întreprinderi din Capitală — ceferişti, metalurgişti, textilişti, profesori şi studenţi, oameni de ştiinţă, militari, scriitori şi artişti, gospodine îşi manifestă călduros încrederea în Comitetul Central al P.M.R., în politica partidului şi guvernului, îndreptată spre construirea socialismului şi făurirea unei vieţi luminoase celor ce muncesc în uzine şi mine, pe ogoare, în şcoli şi laboratoare. Privirile tuturor se îndreaptă cu căldură şi încredere spre cei care conduc cu înţelepciune şi fermitate poporul nostru pe calea deschisă de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie. Participanţii la adunare aclamă în cinstea marii ţări a socialismului victorios, prietenul nostru de nădejde, cu al cărui sprijin frăţesc ne-am eliberat ţara şi obţinem succese în construirea socialismului.

În prezidiu iau loc tovarăşii : Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, acad. Mihail Sadoveanu, A. A. Epişev, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, Gheorghe Apostol, general de armată Emil Bodnăraş, Petre Borilă, Nicolae Ceauşescu, Iosif Chişinevschi, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroş, Constantin Pîrvulescu, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, general colonel Leontin Sălăjan, Ştefan Voitec, Vladimir Gheorghiu, Al. Bîrlădeanu, S. Bughici, acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. Traian Săvulescu, Constanţa Crăciun, Fl. Dănălache, Th. Iordăchescu, V. Cristache, V. Trofin, Stela Enescu, A. Vlădoiu, acad. Şt. Milcu, acad. M. Beniuc, Eroul Muncii Socialiste Ştefan Lungu, C. Putinică, directorul uzinelor „23 August", Elena Chişiu, filatoare fruntaşă la întreprinderea Industria Bumbacului A, Tache Gheorghe, preşedintele gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din satul Livedea, regiunea Bucureşti, Pîrvu Vasile, preşedintele întovărăşirii agricole „Drum Nou" din raionul Titu şi Negoiţă Mihalache, preşedintele gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din raionul Alexandria.

Fanfara intonează Imnurile de Stat ale R.P.R. şi U.R.S.S.

Adunarea festivă este deschisă de tovarăşul Florian Dănălache, prim secretar al comitetului orăşenesc Bucureşti al P.M.R.

Tovarăşul Constantin Pîrvulescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., a vorbit apoi despre însemnătatea Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Miile de participanţi au subliniat cuvîntarea în repetate rînduri cu ovaţii îndelungate.

Ultimele fraze ale cuvîntării tovarăşului C. Pîrvulescu sînt acoperite de urale care nu mai contenesc. Participanţii la adunare se ridică în picioare. Se ovaţionează îndelung pentru prietenia de nezdruncinat cu marea Uniune Sovietică, pentru unitatea şi solidaritatea frăţească dintre popoarele marelui lagăr al păcii şi socialismului. Cei prezenţi îşi exprimă încrederea în victoria cauzei socialismului, în triumful ideilor leninismului, manifestîndu-şi dragostea şi ataşamentul de neclintit faţă de Partidul Muncitoresc Romîn, faţă de Comitetul său Central în frunte cu tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej.

A urmat un program artistic.

Impunătoarea adunare festivă consacrată zilei de 7 Noiembrie, s-a încheiat prin intonarea de către întreaga asistenţă a Internaţionalei, imnul scump al oamenilor muncii din toată lumea.

(Agerpres)

Adunarea profesorilor şi studenţilor din Cluj

Luni după masă a avut loc în sala mare a Casei universitarilor din Cluj o adunare la care au participat profesorii şi studenţii din universităţile şi institutele de învăţămînt superior din oraşul Cluj.

La adunare a luat cuvîntul tov. Miron Constantinescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri.

Cuvîntarea tovarăşului Miron Constantinescu

În ţara vecină, Republica Populară Ungară, se desfăşoară într-un ritm accelerat de 10 zile evenimente, care au reţinut atenţia popoarelor. Din primele zile, în cadrul mişcării haotice în care se împleteau diferite interese şi revendicări ale unor pături sociale nemulţumite, au acţionat cu deosebită putere grupe duşmane intereselor clasei muncitoare şi ţărănimii muncitoare, forţe ce urmăreau răsturnarea puterii democrat-populare şi restaurarea puterii burgheziei. Aceste forţe, folosindu-se de dezorientarea politică şi ideologică existentă, au imprimat apoi o direcţie tot mai reacţionară desfăşurării evenimentelor din Ungaria pînă în primele zile ale lunii noiembrie. Este evident că aceste forţe reacţionare erau dirijate nu numai dinăuntrul Ungariei, ci şi de cercurile imperialiste din afară.

Folosind lozinci scumpe poporului muncitor, atribuind acţiunii lor caracterul unei „revoluţii", elementele contrarevoluţionare au dat mişcării o întorsătură antisocialistă, antipopulară, naţionalistă. Pe primul plan al vieţii politice au reapărut partidele burgheze (agsarian, catolic etc.). Guvernul Nagy Imre nu a fost în stare să ia frînele în mîini şi a făcut forţelor contrarevoluţionare concesie după concesie, devenind o marionetă în mîinile lor. Aceasta a făcut posibil ca pe scena politică să se afirme tot mai mulţi strigoi ai trecutului, grupări reacţionare, fasciste, care s-au dedat la asasinate, jafuri şi atrocităţi, cărora le-au căzut victimă fiii cei mai buni ai clasei muncitoare, ţărănimii muncitoare şi intelectualităţii progresiste.

Ţările lagărului socialist, poporul nostru au urmărit cu îngrijorare desfăşurarea evenimentelor sîngeroase din Ungaria. Această îngrijorare a crescut în momentul în care guvernul de tristă memorie a lui Nagy Imre a denunţat unilateral Tratatul de la Varşovia, vrînd astfel să rupă Ungaria din lagărul socialismului, declarînd-o neutră, s-o lase pradă imperialismului. S-a creat primejdia pierderii atît a puterii politice cît şi a cuceririlor fundamentale ale clasei muncitoare şi ţărănimii muncitoare. Clasa muncitoare din R.P. Ungară s-a desolidarizat de guvernul capitulant în faţa forţelor reacţionare, n-a răspuns apelurilor repetate de reluarea lucrului lansate de guvernul Nagy şi de cardinalul Mindszenty.

La începutul lunii noiembrie, elementele muncitoreşti din guvernul Nagy s-au rupt de acesta şi au format un guvern revoluţionar muncitoresc-ţărănesc în al cărui program apar toate cuceririle fundamentale ale clasei muncitoare şi ţărănimii muncitoare. Noul guvern şi-a precizat atitudinea faţă de naţionalizarea principalelor mijloace de producţie, de reforma agrară şi a confirmat categoric strînsele legături ale R. P. Ungare cu lagărul socialist. Pentru restabilirea ordinei şi liniştei, guvernul revoluţionar muncitoresc-ţărănesc a cerut sprijinul armatei sovietice, declarînd că după restabilirea ordinei guvernul începe tratative cu guvernul sovietic pentru retragerea trupelor sovietice din Ungaria.

Încă din primele zile ale desfăşurării evenimentelor, partidul nostru a atras atenţia asupra existenţei pericolului de prăbuşire a bazelor economice şi politice ale orînduirii democrat-populare din Ungaria. Opinia publică din jurul lagărului socialist şi-a exprimat îngrijorarea faţă de soarta regimului democrat-popular din Ungaria şi încrederea în forţele sănătoase ale poporului maghiar. Cotitura care s-a produs a fost primită de către poporul nostru muncitor cu mare bucurie pentru că victoria forţelor democratice duce la consolidarea regimului democrat-popular, la întărirea păcii, la asigurarea unor relaţii frăţeşti de pace şi prietenie între ţările noastre.

Sarcina centrală, scumpă tuturor celor ce muncesc, care stă în faţa oamenilor muncii din ţara şi din oraşul Cluj în special este întărirea necontenită a unităţii internaţionaliste a clasei muncitoare, a unităţii oamenilor muncii romîni, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi. Aceasta pentru că în jurul unităţii clasei muncitoare din ţara noastră se grupează toate forţele progresiste ale poporului. A doua sarcină este întărirea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare de toate naţionalităţile, această alianţă constituind principiul suprem al regimului democrat-popular, chezăşie a construirii socialismului în patria noastră.

O importantă sarcină este intensificarea activităţii de partid în rîndul intelectualilor vîrstnici şi tineri. Trebuie să ţinem seama de faptul că schimbarea mentalităţii, a concepţiei oamenilor este un proces îndelungat care cere timp, încă tot ce este cinstit, patriotic nu are alt drum decît acela arătat de partidul nostru, drumul pe care se uneşte internaţionalismul muncitoresc şi patriotismul socialist şi care duce spre viaţa cultă, îmbelşugată pe care o dorim cu toţii poporului nostru. Unele greutăţi economice existente încă la noi se explică şi prin nivelul economic înapoiat de la care am pornit la drum acum 12 ani. Alături de eforturile multilaterale ale întregului popor, partidul şi guvernul au luat măsuri concrete pentru îmbunătăţirea situaţiei materiale a salariaţilor din unele ramuri de producţie, pentru ridicarea nivelului de trai îndeosebi acelor cu salarii mici, cu familii numeroase, precum şi a pensionarilor. Alte măsuri în acest domeniu sînt în curs de pregătire. Înfăptuirea acestor măsuri cere o muncă temeinică, calmă : numai elaborarea ultimei hotărîri a cerut o muncă pregătitoare de 3—4 luni pentru ca ea să aibă viabilitate.

Numeroase probleme ale învăţămîntului superior şi studenţimii sînt acum în atenţia Ministerului Învăţămîntului şi a guvernului spre o justă rezolvare. O mare atenţie trebuie acordată problemelor supraîncărcării programelor în facultăţi, frecvenţei obligatorii la unele materii, normelor cadrelor didactice şi unor chestiuni privind îmbunătăţirea nivelului de trai al studenţilor. Minciuni provocatoare lansate de oficinele de propagandă ale posturilor de radio imperialiste şi ale posturilor fostului guvern Nagy Imre arătau pretinse manifestări ale studenţimii clujene (studenţii izbucnesc în rîs).

Felicităm studenţii şi corpul profesoral clujan pentru atitudinea conştientă şi doritoare de învăţătură pe care a manifestat-o în tot acest timp. Odată cu constituirea asociaţiilor profesionale studenţeşti vor putea fi discutate într-un cadru organizat şi serios problemele şi propunerile studenţilor pentru îmbunătăţirea condiţiilor de trai şi învăţătură.

(Text prescurtat)

* *

Adunarea a hotărît să se trimită următoarea telegramă :

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn
şi Consiliului de Miniştri al R. P. R.
Tovarăşului prim-secretar GH. GHEORGHIU-DEJ
Tovarăşului preşedinte al Consiliului de Miniştri CHIVU STOICA

Profesorii şi studenţii de la toate universităţile şi institutele de învăţămînt superior din oraşul Cluj — Universitatea „V. Babeş", Universitatea „Bolyai", Institutul Medico-Farmaceutic, Institutul Politehnic, Institutul Agronomic, Institutul de artă plastică, Conservatorul „Gh. Dima" şi şcolile de partid — adunaţi într-o mare întrunire universitară în ziua de 5 noiembrie a.c., ascultînd mesajul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, al Consiliului de Miniştri şi al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a R.P.R. adresat guvernului ungar revoluţionar muncitoresc-ţărănesc ne exprimăm deplinul nostru acord cu acest important document.

Salutăm constituirea guvernului ungar revoluţionar muncitoresc-ţărănesc şi ne afirmăm solidaritatea noastră cu acţiunile sale îndreptate spre lichidarea bandelor contrarevoluţionare, pentru întărirea regimului democrat-popular şi pentru consolidarea prieteniei cu toate ţările socialiste în frunte cu U.R.S.S.

Vom urma cu toată încrederea directivele partidului şi guvernului nostru convinşi că ele vor duce la o continuă îmbunătăţire a condiţiilor de trai şi de învăţătură.

Făgăduim că ne vom strădui să ne însuşim temeinic cunoştinţele ştiinţifice pentru a putea deveni cadre de nădejde ale construcţiei socialismului în patria noastră dragă.

În strînsă unire, profesorii romîni şi profesorii maghiari, studenţii romîni şi studenţii maghiari declarăm că nimic nu va putea clinti frăţia şi prietenia noastră şi în acelaşi timp declarăm că vom munci pentru a întări şi mai mult prietenia cu toate ţările socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Respingem cu indignare zvonurile mincinoase lansate de posturile de radio imperialiste că în Cluj studenţii s-ar fi dedat la vreo acţiune nechibzuită.

Asigurăm Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi Consiliul de Miniştri al R.P.R. că alături de clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare din ţara noastră vom sta de strajă puterii populare şi măreţelor cuceriri ale regimului nostru democrat-popular.

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, forţa conducătoare a poporului nostru muncitor, în frunte cu Comitetul său Central!

TELEGRAMĂ

Tovarăşului
D. T. Şepilov
Ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.
Moscova

Cu prilejul celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie permiteţi-mi tovarăşe Ministru să vă transmit felicitările mele cele mai cordiale şi urări de noi succese în munca Dv. rodnică îndreptată spre întărirea şi dezvoltarea prieteniei şi colaborării între ţările noastre, spre întărirea păcii în lumea întreagă.

GRIGORE PREOTEASA
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

Încheierea tratativelor între R. P. R. şi S. U. A.

Între 15 octombrie şi 3 noiembrie a. c. au avut loc la Bucureşti, la Ministerul Afacerilor Externe, discuţii între delegaţia guvernului Republicii Populare Romîne, condusă de Alexandru Lăzăreanu, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe şi delegaţia guvernului Statelor Unite ale Americii, condusă de Robert Thayer, ministrul Statelor Unite la Bucureşti.

Aceste discuţii au avut loc din iniţiativa guvernului R.P.R., care la 7 martie 1956 a propus guvernului S.U.A. începerea unor tratative pentru reglementarea problemelor economico-financiare în suspensie, precum şi a problemei schimburilor comerciale între cele două ţări. În urma schimbului de note intervenit ulterior între cele două guverne şi a propunerilor făcute la începerea conferinţei, pe ordinea de zi au fost înscrise : problema pretenţiilor cetăţenilor americani pentru fostele lor bunuri din R.P.R. şi aceea a fondurilor romîneşti blocate în S.U.A., problemele culturale, probleme consulare şi diplomatice şi problema schimburilor comerciale dintre cele două ţări.

Delegaţia romînă a arătat că este împuternicită să ducă tratative şi să încheie aranjamente pentru rezolvarea practică a tuturor problemelor în discuţie şi a insistat asupra reglementării pe bază de negocieri a problemelor economico-financiare în suspensie între cele două ţări, şi a schimburilor comerciale, declarîndu-se totodată gata să accepte în principiu o serie de propuneri asupra cărora insista partea americană.

Partea americană a declarat că înţelege să ducă numai „discuţii de explorare" cu privire la chestiunile menţionate, nefiind împuternicită pentru negocierea şi reglementarea definitivă a problemelor. Ea a cerut totuşi reglementarea imediată numai a problemelor ridicate de către guvernul american, dar nu a putut preciza cînd va fi cu putinţă să înceapă negocieri şi să fie soluţionate problemele economico-financiare şi comerciale asupra cărora a insistat delegaţia romînă.

Delegaţia romînă a declarat că este şi pe viitor gata să ajungă la reglementări definitive în cadrul unor negocieri privind ansamblul problemelor în discuţie, ceea ce se va putea face atunci cînd guvernul S.U.A. va fi gata să înceapă negocieri formale asupra acestor probleme.

În încheiere, delegaţia romînă şi-a exprimat speranţa că aceste negocieri vor fi reluate cît de curînd şi că ele vor duce la rezultate pozitive în avantajul ambelor părţi şi în interesul îmbunătăţirii relaţiilor dintre cele două ţări.

Decorarea unor scriitori

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale s-a conferit Ordinul Muncii clasa I scriitorului Mihai Codreanu pentru merite în domeniul literaturii, cu prilejul împlinirii a 80 de ani, scriitorului Gheorghe Vasiliu-Bacovia, pentru îndelungata activitate literară, cu prilejul împlinirii a 75 de ani şi scriitorului Imre Horvath pentru merite deosebite în domeniul literaturii cu prilejul împlinirii a 50 de ani de viaţă.

(Agerpres)

Să se pună capăt agresiunii colonialiste din Egipt!

Mesajul adresat de N. A. Bulganin lui A. Eden

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite mesajul adresat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., primului ministru al Marii Britanii A. Eden:

Moscova-Kremlin
5 noiembrie 1956

Stimate domnule prim ministru,

Guvernul sovietic consideră necesar să vă atragă atenția asupra faptului că războiul agresiv deslănțuit de Anglia și Franța împotriva statului egiptean, în care Israelul a jucat rolul de provocator are consecințe foarte periculoase pentru cauza păcii generale.

Sesiunea specială extraordinară a Adunării Generale a adoptat hotărîrea privind încetarea neîntîrziată a acțiunilor militare și retragerea trupelor străine de pe teritoriul Egiptului. Neținînd seama de aceasta, Anglia, Franța și Israelul intensifică acțiunile militare, continuă bombardamentele barbare împotriva orașelor și satelor egiptene, au debarcat trupe pe teritoriul Egiptului, transformînd în ruine localități egiptene și ucigînd locuitori pașnici.

Astfel, guvernul Angliei împreună cu guvernele Franței și Israelului au pășit pe calea agresiunii neprovocate împotriva Egiptului.

Motivele invocate de guvernul Angliei în justificarea atacului împotriva Egiptului, sînt cu totul neîntemeiate. Inițial, guvernul englez a declarat că el se amestecă în conflictul dintre Israel și Egipt, pentru a nu admite transformarea Canalului de Suez într-o zonă de operațiuni militare. După amestecul anglo-francez, zona Canalului de Suez a devenit o zonă de operațiuni militare și navigația pe Canal a fost întreruptă, ceea ce prejudiciază interesele statelor care folosesc Canalul.

Încercările de a justifica agresiunea prin cointeresarea Angliei și Franței în libertatea navigației pe Canalul de Suez, nu rezistă nici ele criticii. Înțelegem interesul dv. deosebit față de canal. Totuși, aceasta nu vă da dreptul să desfășurați operațiuni militare împotriva poporului egiptean. Tot odată guvernele Angliei și Franței nu-și pot asuma rolul de judecător în problema privind căile asigurării libertății navigației pe Canalul de Suez, deoarece în aceasta nu sînt mai puțin interesate multe alte state care condamnă acțiunile agresive ale Angliei și Franței și cer menținerea păcii și liniștei în Orientul Apropiat și Mijlociu. În afară de aceasta, este bine cunoscut că libertatea navigației pe Canalul de Suez a fost pe deplin asigurată de către Egipt.

Problema Canalului de Suez a constituit numai un pretext pentru agresiunea anglo-franceză care are alte scopuri ce țintesc departe. Nu se poate ascunde faptul că în realitate, în prezent se desfășoară un război agresiv banditesc împotriva popoarelor arabe, în scopul lichidării independenței naționale a statelor Orientului Apropiat și Mijlociu și restabilirii regimului de robie colonialistă, respins de către popoare.

Prin nimic nu poate fi justificat faptul că forțele armate ale Angliei și Franței, două mari puteri membre permanente ale Consiliului de Securitate — au atacat o țară care și-a dobîndit abia recent independența sa de stat și care nu are mijloace suficiente pentru apărarea sa.

În ce situație s-ar afla însăși Anglia, dacă ea ar fi atacată de state mai puternice care dispun de toate tipurile de arme moderne de exterminare? Or, în prezent aceste țări ar putea nici să nu trimită spre coastele Angliei flota maritimă militară sau flota aeriană militară, ci să folosească alte mijloace, de exemplu tehnica reactivă. Dacă arma rachetă ar fi folosită împotriva Angliei sau Franței, dv., desigur, ați denumi aceasta o acțiune barbară. Totuși, prin ce se deosebește atacul inuman săvîrșit de forțele armate ale Angliei și Franței împotriva Egiptului aproape dezarmat?

Profund îngrijorați de evoluția evenimentelor în Orientul Apropiat și Mijlociu și călăuzindu-ne de interesele menținerii păcii generale, considerăm că guvernul Angliei trebuie să asculte glasul rațiunii și să oprească războiul din Egipt. Ne adresăm dv., parlamentului, partidului laburist, sindicatelor, întregului popor al Angliei: Încetați agresiunea armată, opriți vărsarea de sînge. Războiul din Egipt poate să se extindă asupra altor țări și să se transforme într-un al treilea război mondial.

Guvernul sovietic a și propus Organizației Națiunilor Unite, precum și președintelui Statelor Unite ale Americii să folosească împreună cu ceilalți membri ai O.N.U. forțe maritime militare și forțe aeriene militare pentru încetarea războiului în Egipt, pentru a pune frîu agresiunii. Sîntem ferm hotărîți de a zdrobi pe agresori prin folosirea forței și de a restabili pacea în Orient.

Sperăm că în acest moment critic veți da dovadă de înțelepciunea necesară și veți trage din aceasta concluziile corespunzătoare.

Cu sinceră stimă,
N. BULGANIN

Excelenței Sale, Sir Anthony Eden, primul ministru al Marii Britanii, Londra.

Mesajul adresat de N. A. Bulganin lui Guy Mollet

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite mesajul adresat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. lui Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri al Franței:

Moscova-Kremlin
5 noiembrie 1956

Stimate domnule președinte,

Consider de datoria mea să mă adresez dv. în problema situației ivite în urma agresiunii anglo-franceze care se desfășoară în Egipt.

Trebuie să vă declar cu toată sinceritatea că războiul împotriva statului egiptean desfășurat de Franța și Anglia, care au folosit Israelul, are consecințe extrem de periculoase pentru pacea generală.

Majoritatea covîrșitoare a statelor membre ale Organizației Națiunilor Unite s-a pronunțat în sesiunea specială extraordinară a Adunării Generale pentru încetarea neîntîrziată a operațiunilor militare și pentru retragerea trupelor străine de pe teritoriul Egiptului. Cu toate acestea, operațiunile militare din Egipt iau o amploare tot mai mare, orașele și satele egiptene sînt supuse unor bombardamente barbare, pe teritoriul Egiptului au debarcat trupe franceze și engleze, curge sîngele unor oameni cu totul nevinovați.

Acționînd astfel, guvernul Franței, împreună cu guvernele Angliei și Israelului au pășit pe calea agresiunii neprovocate împotriva statului egiptean.

Cu toate că guvernele francez și englez camuflează agresiunea armată împotriva Egiptului prin tot felul de pretexte că sînt deosebit de interesate în funcționarea normală a Canalului de Suez, acum este evident că este vorba nu de libertatea navigației pe Canalul de Suez, care a fost pînă acum întreruptă de operațiunile armate ale Franței și Angliei și de năzuința colonialiștilor de a pune din nou jugul robiei coloniale pe umerii popoarelor Orientului arab care luptă pentru independența și libertatea lor națională.

În cadrul întîlnirii noastre la Moscova, în iunie a.c., ați declarat că acțiunile dv. sînt inspirate de idealurile socialiste. Dar ce are comun socialismul cu atacul armat tîlhăresc împotriva Egiptului, atac care are caracterul unui război colonialist fățiș? Cum poate fi împăcat cu ideile socialismului atacul perfid al Franței împotriva unei țări care și-a dobîndit abia recent independența și care nu are armament suficient pentru apărarea sa?

Sîntem profund convinși de faptul că războiul colonialist împotriva Egiptului este în contradicție cu interesele fundamentale ale poporului francez, care, cu aceeași ardoare ca și popoarele Angliei și Uniunii Sovietice, dorește menținerea păcii și dezvoltarea colaborării culturale și economice cu celelalte popoare.

În ce situație s-ar găsi Franța, dacă ea ar fi atacată de alte state care dispun de mijloace moderne teribile de distrugere?

Călăuzindu-ne de interesele menținerii păcii, facem apel la guvernul Franței, precum și la parlamentul și la întregul popor francez să oprească agresiunea armată și să înceteze vărsarea de sînge. Ne adresăm dv., parlamentului, partidului socialist, sindicatelor, întregului popor francez: Puneți capăt agresiunii armate, opriți vărsarea de sînge. Este evident că războiul din Egipt se poate extinde asupra altor țări și se poate transforma astfel într-un al treilea război mondial.

Consider de datoria mea să vă comunic că guvernul sovietic a și propus Organizației Națiunilor Unite precum și președintelui Statelor Unite ale Americii să folosească împreună cu ceilalți membri ai O.N.U. forțe maritime și aeriene militare pentru încetarea războiului în Egipt, pentru a pune frîu agresiunii. Sîntem ferm hotărîți de a zdrobi prin folosirea forței pe agresori și de a restabili pacea în Orient.

Mai este timp pentru a da dovadă de prudență, de a se opri, de a nu permite forțelor războinice să triumfe.

Sperăm că în acest moment de răspundere, guvernul francez va da dovadă de luciditate în aprecierea situației create și va trage din aceasta concluziile corespunzătoare.

Cu sinceră stimă,
N. BULGANIN

Excelenței Sale, Domnului Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri al Franței, Paris.

Mesajul adresat de N. A. Bulganin lui Ben Gurion

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite mesajul adresat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., lui Ben Gurion, primul ministru al Israelului:

Moscova-Kremlin
5 noiembrie 1956

Domnule prim ministru,

Guvernul sovietic a și condamnat în mod hotărît agresiunea armată a Israelului, precum și a Angliei și Franței împotriva Egiptului, care constituie o violare directă și fățișă a Cartei și principiilor Organizației Națiunilor Unite.

Majoritatea covîrșitoare a statelor au condamnat de asemenea la sesiunea specială extraordinară a Adunării Generale actul de agresiune săvîrșit împotriva statului egiptean și au cerut guvernelor Israelului, Angliei și Franței să înceteze neîntîrziat operațiunile militare și să retragă de pe teritoriul egiptean trupele cotropitoare.

Întreaga omenire iubitoare de pace înfierează cu indignare acțiunile criminale ale agresorilor care au atentat împotriva integrității teritoriale, a suveranității și independenței statului egiptean.

Fără să țină seama de aceasta, guvernul Israelului, acționînd ca instrument al forțelor imperialiste din afară continuă aventura absurdă, ceea ce constituie o provocare la adresa tuturor popoarelor Orientului, care luptă împotriva colonialismului, pentru libertate și independența lor, o provocare la adresa tuturor popoarelor iubitoare de pace ale lumii.

Aceste acțiuni ale guvernului Israelului dovedesc evident ce valoare au avut toate asigurările false privind dragostea de pace a Israelului și năzuința sa de a coexista pașnic cu statele arabe vecine. Prin aceste asigurări, guvernul Israelului nu a urmărit în realitate decît să adoarmă vigilența celorlalte popoare, pregătind atacul perfid împotriva vecinilor săi.

Ascultînd de ordine străine, acționînd după dispozițiile din afară, guvernul Israelului se joacă în mod criminal și iresponsabil cu soarta lumii, cu soarta poporului său. El seamănă în rîndurile popoarelor Orientului o ură împotriva statului Israel, care nu se poate să nu aibă urmări asupra viitorului Israelului și care va pune sub semnul întrebării însăși existența Israelului ca stat.

Fiind în mod vital interesat în menținerea păcii și asigurarea liniștii în Orientul Apropiat și Mijlociu, guvernul sovietic ia în prezent măsuri pentru încetarea războiului și pentru a pune frîu agresorilor.

Așteptăm ca guvernul Israelului să-și revizuiască atitudinea cît timp nu este încă tîrziu și să înceteze operațiunile militare împotriva Egiptului. Ne adresăm dv., parlamentului, oamenilor muncii din Statul Israel, întregului popor al Israelului: Încetați agresiunea, opriți vărsarea de sînge, retrageți-vă trupele de pe teritoriul egiptean.

Ținînd seama de situația creată, guvernul sovietic a hotărît să cheme ambasadorul său din Tel Aviv să părăsească Israelul și să plece neîntîrziat la Moscova.

Sperăm că guvernul Israelului va înțelege și va aprecia în mod corespunzător acest avertisment al nostru.

N. BULGANIN

Excelenței Sale Domnului Ben Gurion, primul ministru al Statului Israel Tel Aviv

Egiptul adresează un apel de ajutor popoarelor lumii

CAIRO 6 (Agerpres). — Direcția de informații anunță că guvernul egiptean a dat publicității următorul apel:

APELUL GUVERNULUI EGIPTEAN ÎN NUMELE POPORULUI EGIPTULUI

În această clipă istorică hotărîtoare cînd valori de seamă ale moștenirii umane sînt puse în joc și omenirea este împinsă înapoi spre haos și sălbăticie, cînd Franța, Israel și Regatul Unit săvîrșesc un atac perfid împotriva Egiptului și poartă în mod provocator steagul fărădelegii și al rușinii, Egiptul adresează un apel de ajutor — prin voluntari, prin arme și prin alte mijloace tuturor acelora care în întreaga lume mai respectă demnitatea umană și legalitatea în relațiile internaționale.

Poporul Egiptului duce o luptă pentru viața și onoarea sa. Egiptenii luptă nu numai pentru ei înșiși, și pentru țara lor, ci în egală măsură și pentru întreaga lume civilizată. Atîta timp cît continuă agresiunea împotriva Egiptului pe teritoriul său împotriva rezoluției O.N.U., Egiptul va continua să lupte cu toate hotărîrea și prin toate forțele sale împotriva forțelor răului și în numele demnității și existenței demne. El are nevoie de ajutor.

Scrisoarea guvernului R. P. R. către secretarul general al O. N. U.

Reprezentantul permanent al R.P.R. la O.N.U., Athanase Joja, a transmis secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, Dag Hammarskjoeld, o scrisoare cu următorul conținut:

„Din însărcinarea guvernului Republicii Populare Romîne am onoarea a vă comunica următoarele:

În legătură cu rezoluția adoptată la 4 noiembrie curent de Adunarea Generală extraordinară a O.N.U., privind constituirea unor forțe internaționale de urgență, însărcinate cu asigurarea și supravegherea încetării ostilităților pe teritoriul Egiptului, guvernul romîn cere ca Republica Populară Romînă, în calitate de membră a O.N.U., să fie inclusă printre puterile din ale căror unități militare urmează a fi alcătuite forțele internaționale sus menționate".

Ambasadorul U.R.S.S. în Israel a plecat la Moscova

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: În conformitate cu hotărîrea guvernului sovietic, A. N. Abramov, ambasadorul U.R.S.S. în Israel, a primit instrucțiuni să părăsească Israelul și să plece imediat la Moscova.

A. N. Abramov l-a informat despre aceasta pe dl. V. Eitan, director general în Ministerul Afacerilor Externe al Israelului.

În aceeași zi, A. N. Abramov a plecat din Israel.

Oamenii sovietici protestează împotriva agresiunii din Egipt

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 noiembrie, în fața ambasadelor Franței și Angliei de la Moscova au demonstrat din nou mii de locuitori ai Moscovei.

„Cerem încetarea focului în Egipt!", „Afară cu agresorii!" — acestea erau lozincile scrise în limbile rusă, engleză și franceză, pe care demonstranții le-au așezat pe clădirile vecine.

O demonstrație de protest a avut loc și în fața ambasadei statului Israel.

Tinerii au prezentat rezoluții adoptate de o serie întreagă de colective, în care s-a formulat cererea unanimă de a se înceta imediat războiul din Egipt.

Pe clădirile vecine cu ambasada au fost fixate mari pancarte purtînd inscripțiile: „Jos mîinile de pe Egipt", „Cerem retragerea trupelor israeliene din Egipt", „Să înceteze intervenția în Egipt!"

În Consiliul de Securitate

Statele Unite încurajează în fapt pe agresori

NEW YORK 6 (Agerpres). — TASS transmite: La cererea Uniunii Sovietice, la 5 noiembrie a fost convocat Consiliul de Securitate pentru discutarea problemei: **„Neîndeplinirea de către Anglia, Franța și Israel a hotărîrii din 2 noiembrie a sesiunii extraordinare a Adunării Generale cu privire la măsurile imediate pentru curmarea agresiunii statelor mai sus menționate împotriva Egiptului".**

Problema includerii pe ordinea de zi a punctului propus de Uniunea Sovietică, a fost pusă la vot. Pentru includerea problemei pe ordinea de zi au votat reprezentanții U.R.S.S., Iugoslaviei și Iranului, contra — delegații Angliei, Franței, S.U.A. și Australiei. Reprezentanții Belgiei, Cubei, statului Peru și ciankaișistul s-au abținut. Așa dar, majoritatea Consiliului de Securitate a refuzat pînă și să discute problema neîndeplinirii de către Anglia, Franța și Israel a hotărîrii Adunării Generale cu privire la măsurile imediate pentru curmarea agresiunii împotriva Egiptului.

Votînd împotriva discutării acestei probleme, împreună cu reprezentanții țărilor care au săvîrșit agresiunea, reprezentantul S.U.A., Lodge a demascat definitiv politica fățarnică a S.U.A., față de agresiunea împotriva Egiptului. Pe de o parte, S.U.A., au fost autorii rezoluției adoptate la 2 noiembrie de sesiunea extraordinară a Adunării Generale și care cheamă Anglia, Franța și Israelul să înceteze imediat operațiunile militare și să-și retragă trupele dincolo de linia de armistițiu. Aceasta a fost necesar pe cît se vede pentru a-și demonstra „poziția pașnică", ceea ce era deosebit de important în ajunul alegerilor prezidențiale din S.U.A.

Pe de altă parte, după adoptarea acestei rezoluții, Statele Unite îndeamnă insistent Adunarea Generală să discute amănunte de ordin secundar ale viitoarei reglementări a problemei, ceea ce îndepărtează O.N.U. de la sarcina principală, — luarea de măsuri pentru încetarea imediată a agresiunii.

Lupte îndîrjite la Port Said

● Cartierul general al trupelor egiptene a anunțat în cursul zilei de 6 noiembrie că trupele britanice și franceze și-au continuat atacurile pentru ocuparea orașului Port-Said atacînd pe mare și parașutînd noi trupe. Forțele egiptene, se spune în comunicat, ca și locuitorii și unitățile polițienești din orașul Port-Said opun o puternică rezistență pe străzile orașului. Forțele egiptene controlează orașul Port-Said.

● Comandamentul militar anglo-francez din insula Cipru a dat publicității la 6 noiembrie comunicatul nr. 28 în legătură cu desfășurarea acțiunilor militare ale celor două țări din Egipt. Comunicatul declară că trupele anglo-franceze au efectuat în dimineața zilei de 6 noiembrie o nouă debarcare în regiunea Port-Said. Trupele franceze au efectuat debarcări la Port-Fuad, situat la sud de Port-Said. Potrivit ultimelor informații, se arată în comunicat, trupe de parașutiști francezi înaintează de la Port-Said către sud, de-a lungul canalului. Operația de înaintare a acestor trupe a fost acoperită de unități blindate. Forțele anglo-franceze au pus stăpînire pe toate suburbiile orașului Port-Said.

● **Agenția United Press anunță că corespondenții militari au transmis știrea că trupele franco-britanice, au avut de suferit grele pierderi. Comandantul militar britanic, generalul Charles Keightley, a recunoscut în cadrul unei conferințe de presă că luptele de la Port-Said sînt „grele și provoacă pierderi".**

O comunicare a secretarului general al O.N.U.

NEW YORK 6 (Agerpres). Dag Hammarskjoeld, secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, a anunțat în după amiaza zilei de 6 noiembrie că, potrivit unor comunicări primite de către Secretariatul general al O.N.U. din partea guvernelor Angliei și Franței, aceste guverne vor ordona încetarea focului la miezul nopții dacă Egiptul și Israelul vor accepta cererea O.N.U. de a înceta focul.

Comunicarea Marii Britanii adresată secretariatului general al O.N.U. nu pomenește însă nimic despre retragerea forțelor anglo-franceze din zona Canalului de Suez.

Luînd cuvîntul în parlament, Eden, primul ministru britanic, nu a făcut nici o precizare în legătură cu eventuala retragere a forțelor anglo-franceze din zona Canalului de Suez. Eden a susținut că „acțiunea întreprinsă de forțele britanice (adică atacul armat împotriva Egiptului —N.R.) ar fi avut ca obiective o limitare a conflictului, ar fi creat condiția esențială pentru existența forțelor internaționale ale O.N.U., și ar fi permis pregătirea terenului pentru reglementarea definitivă a problemelor Orientului Mijlociu.

Decorarea Comsomolului cu Ordinul „Lenin"

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite:

Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la decorarea Uniunii Tineretului Comunist Leninist din U.R.S.S. cu ordinul „Lenin"

Ținînd seama de marile merite în construcția socialistă ale comsomoliștilor și tineretului sovietic, care au răspuns întotdeauna cu căldură la chemările Partidului Comunist și guvernului sovietic și relevînd în mod deosebit munca plină de abnegație și rodnică a comsomoliștilor, a tinerilor și tinerelor sovietici în valorificarea cu succes a pămînturilor înțelenite și virgine, se decorează Uniunea Tineretului Comunist Leninist din U.R.S.S. cu Ordinul Lenin.

Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
K. VOROȘILOV
Secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
A. GORKIN
Moscova, Kremlin.
5 noiembrie 1956.

Chemarea C. C. provizoriu al Partidului Muncitoresc Socialist din Ungaria

„Comuniști unguri!
Membri ai Partidului celor ce muncesc din Ungaria!
Tovarăși!

Partidul nostru mult încercat, care a parcurs o cale glorioasă trece prin cea mai grea etapă a istoriei sale. Situația cere unirea tuturor forțelor partidului, deoarece numai astfel putem respinge cu succes atacurile contrarevoluționare care urmăresc restaurarea capitalismului, numai astfel putem să apărăm puterea poporului. Numai unindu-ne putem să asigurăm clasei muncitoare ungare, țărănimii muncitoare și intelectualității progresiste, întregului popor ungar, cea mai largă dezvoltare a democratismului, independență și suveranitatea noastră națională, victoria orînduirii socialiste!

Pentru ca partidul nostru să devină din nou puternic și să poată conduce masele, trebuie să rupem cu hotărîre cu politica dăunătoare și cu metodele criminale ale clicii Rakosi, care au zdruncinat încrederea maselor largi de oameni ai muncii în partidul nostru și au subminat bazele forței patriei noastre și să rupem tot atît de hotărît cu grupul Imre Nagy—Losonczy care, cedînd pozițiile clasei muncitoare și situîndu-se pe poziția naționalismului și șovinismului, a deschis calea forțelor contrarevoluționare și a trădat astfel cauza socialismului.

Pentru ca tuturor să le fie clar că vrem să lichidăm definitiv cu greșelile trecutului, am hotărît să schimbăm denumirea partidului nostru; adoptăm denumirea Partidul Muncitoresc Socialist din Ungaria. Sprijinindu-ne pe toate forțele sănătoase ale partidului noi vom relua și vom dezvolta activitatea organizațiilor noastre.

Bazele ideologice ale partidului nostru rămîn neclintite. Ne călăuzim după ideile de nebiruit ale marxism-leninismului; luptăm pentru socialism, apărăm statul democrat-popular a cărui temelie este alianța indestructibilă dintre muncitori și țărani; facem parte din marele lagăr internațional al clasei muncitoare.

Considerăm că dragostea fierbinte față de patria noastră nu poate fi despărțită de ideea internaționalismului proletar. Strînsa colaborare frățească cu popoarele țărilor socialiste, coexistența pașnică și prietenia cu toate popoarele lumii — iată temelia pe care dorim să înflorească țara noastră.

Sarcina principală a partidului nostru este în prezent nimicirea totală a forțelor contrarevoluționare care acționează deja fățiș și care au reușit să folosească nemulțumirile legitime ale maselor. Aceste nemulțumiri au fost rezultatul unor greșeli ale trecutului, dar ele nu au fost îndreptate în nici un caz împotriva puterii populare.

Toți membrii și toate organizațiile de partid trebuie să acorde sprijin deplin guvernului ungar revoluționar muncitoresc-țărănesc, care își propune ca sarcină apărarea orînduirii noastre democrat-populare, nimicirea contrarevoluției, asigurarea muncii pașnice și bunăstării oamenilor muncii.

Sprijiniți guvernul popular muncitoresc-țărănesc ungar în înfăptuirea programului său.

Ajutați la restabilirea neîntîrziată a vieții normale, la reluarea muncii, la asigurarea legalității, la dezvoltarea continuă a democratizării vieții publice, la realizarea grabnică a celor mai arzătoare revendicări ale maselor muncitoare.

În consiliile muncitorești, în celelalte organe noi ale puterii, în organizațiile Frontului popular patriotic, uniți-vă cu patrioții însuflețiți de sentimente democratice, chiar dacă ei nu împărtășesc concepțiile noastre comuniste dar sînt gata să apere puterea poporului muncitor. Prin convingere, prin muncă politico-educativă asigurați sprijinul lor pentru guvernul ungar revoluționar muncitoresc-țărănesc. Curățiți aceste organizații de elementele contrarevoluționare! Păstrați conștiința socialistă a clasei muncitoare și tradițiile ei de muncă! Păziți unitatea clasei muncitoare și nu permiteți manifestarea demagogiei contrarevoluționare de natură să împiedice unitatea rîndurilor oamenilor muncii! Sprijiniți forțele de luptă și unitatea rîndurilor sindicatelor ungare care au un trecut glorios!

Uniți în rîndurile partidului cele mai bune forțe ale tineretului muncitoresc-țărănesc precum și ale studenților ieșiți din rîndurile poporului muncitor!

Fiecare membru de partid, sprijinindu-se pe mase, este gata să meargă la luptă pentru puterea poporului, pentru politica partidului nostru, să se prezinte neîntîrziat la organizațiile de partid și să treacă la muncă! În viața organizațiilor de partid trebuie să se desfășoare larg, pe baza principiilor leniniste, democrația internă de partid.

Organizațiile noastre trebuie să însuflețească lupta pentru nimicirea contrarevoluției și reluarea muncii pașnice constructive! Comuniștii membri de partid trebuie să fie exemplu de atașament față de puterea populară, exemplu de combativitate față de dușmanii poporului, exemplu de vigilență. Comuniștii trebuie să soarbă forțe noi din conștiința faptului că, în lupta împotriva încercărilor contrarevoluționare care reprezintă o primejdie pentru cauza progresului, toate partidele frățești din lume, popoarele tuturor țărilor socialiste din lume, sînt unite și solidare cu noi.

Stabiliți relații de prietenie între poporul nostru și ostașii armatei sovietice care ne-au acordat ajutor în lupta împotriva reacțiunii, contrarevoluției, și care au luat apărarea puterii populare ungare.

Comuniști, tovarăși! Situația este grea, dar dacă ne unim și ne strîngem rîndurile vom avea destule forțe! Partidul nostru este de neînvins dacă va rămîne credincios ideilor noastre și dacă se va sprijini pe clasa muncitoare, pe masele largi ale poporului muncitor.

Tovarăși! Înainte la muncă, la luptă!

Comitetul Central provizoriu al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar

TOGLIATTI despre evenimentele din UNGARIA

ROMA 6 (Agerpres). — Secretarul general al Partidului Comunist Italian, Palmiro Togliatti, semnează în ziarul „Unita" un articol despre lupta poporului ungar împotriva complotului contrarevoluționar.

Salutînd atitudinea adoptată de guvernul sovietic, care la cererea guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar a acceptat să acorde ajutor armat pentru lichidarea bandelor contrarevoluționare, Palmiro Togliatti scrie între altele: „Ar fi trebuit să protestăm împotriva Uniunii Sovietice dacă aceasta nu ar fi intervenit cu toate forțele sale pentru a bara calea teroarei albe și a zdrobi fascismul renăscut, în numele solidarității care trebuie să unească în apărarea civilizației toate popoarele și în primul rînd pe cele care au pornit deja pe calea socialismului".

Delegația R.P.R. la cea de a XI-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

Guvernul Republicii Populare Romîne a numit următoarea delegație la cea de-a XI-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, care se deschide la New York la 12 noiembrie: Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe al R.P.R. — conducătorul delegației, Ion Gh. Maurer, academician, directorul Institutului de cercetări juridice al Academiei R.P.R., Atanase Joja, ambasador extraordinar și plenipotențiar, reprezentantul permanent al R.P.R. pe lîngă O.N.U., Silviu Brucan, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P.R. la Washington și Eduard Mezincescu, vicepreședinte al Societății pentru răspîndirea științei și culturii — membri ai delegației.

Mihai Magheru, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P.R. la New-Delhi, Roman Moldovan, vice președinte al Comitetului de stat al planificării, Bazil Șerban și Corneliu Bogdan, directori în Ministerul Afacerilor Externe, au fost numiți ca supleanți ai membrilor delegației.

Marți dimineața, Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe al R.P.R., conducătorul delegației, însoțit de o parte a membrilor delegației romîne la cea de a XI-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., a plecat cu avionul spre New York.

În Ungaria viața reintră în normal

BUDAPESTA 6 (Agerpres). — Oamenii muncii din Ungaria au început să pună ordine în haosul provocat de bandele contrarevoluționare. Viața începe să reintre pe făgașul normal. În unele regiuni ale țării viața s-a normalizat aproape complect. Trenurile circulă, iar activitatea în unele întreprinderi a fost reluată. La Budapesta au început să funcționeze fabricile de conserve. Țăranii din împrejurimi pregătesc convoaie de alimente pentru aprovizionarea orașului.

În capitala Ungariei a reapărut marți ziarul „Szabad Nep".

Postul de radio Budapesta transmite că la Seghedin domnește ordine și liniște deplină. Munca a fost reluată. Muncitorii își exprimă încrederea în guvernul revoluționar muncitoresc țărănesc. Ei au salutat cu bucurie vestea că Uniunea Sovietică acordă un substanțial ajutor economic poporului ungar greu lovit de activitatea criminală a bandelor contrarevoluționare. Peste tot se reorganizează organizațiile locale de partid.

La Szolnok este de asemenea ordine. Munca a fost reluată.

După cum transmite postul de radio Szombathely, în județul Vas uzinele comunale și fabricile din regiune au reînceput să lucreze.

Cele mai largi pături ale poporului ungar înfierează cu oroare crimele odioase comise de bandele de contrarevoluționari.

Adevărații patrioți, subliniază postul de radio Miskolc, își mobilizează acum toate forțele în lupta pentru salvarea cauzei socialismului în Ungaria, pentru apărarea libertății și independenței Ungariei populare.

Cuvîntarea tov. W. Gomulka la conferința activului PMUP

VARȘOVIA 6 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La conferința pe întreaga țară a activului Partidului Muncitoresc Unit Polonez, W. Gomulka, prim secretar al C.C. al P.M.U.P., a rostit o cuvîntare în care s-a ocupat amănunțit de sarcinile actuale ale partidului și de organizarea lui.

Referindu-se la plenara a VIII-a a C.C. al P.M.U.P., W. Gomulka a spus că ea a constituit începutul unui program de schimbări care vor îmbrățișa toate domeniile vieții în construirea orînduirii socialiste. Mai departe în cuvîntare el a arătat că democratizarea nu se poate înfăptui în mod just, în interesul maselor, decît sub conducerea partidului clasei muncitoare.

Pentru ca viața internă de partid să se bazeze pe normele leniniste, este indispensabil ca toate organele de partid să fie alese în mod democratic.

W. Gomulka a făcut apel ca în cursul campaniei alegerilor de partid să fie combătută înțelegerea falsă a principiilor democrației interne de partid și a propus să se completeze instrucțiunile C.C. cu privire la alegerile de partid. Oricine este de acord cu linia partidului — a subliniat W. Gomulka — trebuie să aibă posibilitatea de a se încadra în munca activă de partid. În continuare W. Gomulka s-a referit la folosirea în activitatea de partid atît a foștilor membri ai partidului comunist polonez cît și a foștilor membri ai partidului socialist.

Una din cele mai importante sarcini ale activității noastre politice, a declarat în continuare vorbitorul, este sarcina întăririi prieteniei dintre Polonia și Uniunea Sovietică. Noile principii pe care vrem să întemeiem relațiile noastre cu U.R.S.S. și P.C.U.S. s-au bucurat de o înțelegere deplină din partea conducerii de partid și de stat sovietice. Noi vom lupta cu atît mai energic împotriva oricăror încercări de a semăna confuzie.

Dezvoltarea situației interne în Polonia depinde de felul în care întregul popor va ști să țină seama de cerințele momentului de față. Trebuie îndeplinite cu strictețe indicațiile partidului și ale guvernului popular pentru ca Polonia să nu ajungă niciodată într-o situație asemănătoare aceleia care s-a creiat în Ungaria. Un partid puternic și strîns unit este în prezent chezășia faptului că orice încercări de a semăna confuzia vor fi curmate. Există totuși unele elemente iresponsabile și turbulente, a căror lipsă de răspundere ar putea duce la turburări. Acestora trebuie să li se dea o ripostă hotărîtă în orice împrejurare.

În încheiere, W. Gomulka a chemat la unire în jurul noii conduceri a partidului în năzuințele și aspirațiile sale îndreptate spre întărirea suveranității Poloniei.

La închiderea ediției

Primele rezultate ale alegerilor din S. U. A.

WASHINGTON 6 (Agerpres). — Rezultatele parțiale ale alegerilor din S.U.A. (din statele New Hampshire, Massachusetts, Carolina de nord și de sud și Michigan care au în total dreptul la 98 de voturi electorale) sînt următoarele: candidatul la președinție din partea partidului republican, Eisenhower a întrunit 70 de voturi electorale, iar candidatul partidului democrat, Stevenson, 23 de voturi electorale.

Se știe că alegerea președintelui Statelor Unite se face pe bază de vot indirect, prin alegerea unor electori. Fiecare stat are dreptul la un număr determinat de voturi electorale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția ecri sori. Tel. 7.56.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 3452 — 52